

Ender Özkahraman

Son Kullanma Tarihi

ORASI HİKÂYESLERİ/4

İLETİŞİM

Ender Özkahraman Son Kullanma Tarihi

Ender Özkahraman

İLETİŞİM

ENDER ÖZKAHRAMAN 1969 yılında Van'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Hakkâri'de tamamladıktan sonra Mimar Sinan Üniversitesi'nin Grafik Bölümü'nü bitirdi. Aynı bölümde master yaptı. 1989 yılından beri çiziyor. Yayımlanan üç kitabı var: *Orası Öyküleri* (İletişim, 1995), *Herkes Aşağı İnsin / Orası Öyküleri - 2* (İletişim, 1999) ve *Orası Öyküleri - 3* (LeMan, 2001).

İletişim Yayınları 1270 • Çizgiler Dizisi 19

ISBN-13: 978-975-05-0546-1

© 2007 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2007, İstanbul (1000 adet)

KAPAK RESMİ Ender Özkahraman

UYGULAMA Suat Aysu

FİLM ÇIKIŞ Atölye Grafik

BASKI ve CİLT Sena Ofset

İletişim Yayınları

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

Ender Özkahraman

Son Kullanma Tarihi

ORASI HİKÂYELERİ/4

i l e t i ş i m

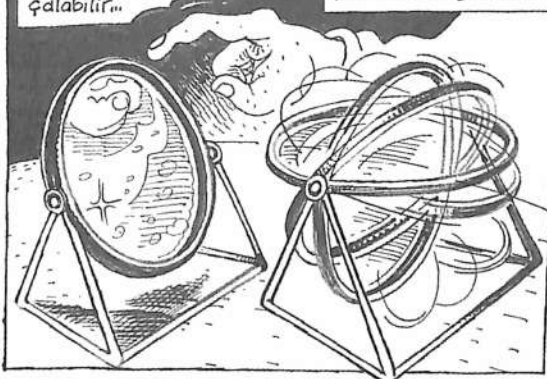

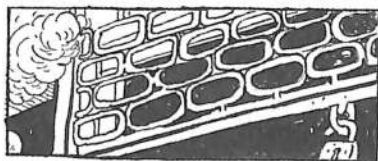
Ayna

İnsan öyle tuhaf bir canlıdır ki, her an, her şeyi yapabilir... Ayda gidebilir, dünyayı değiştirebilir, uçabilir, hatta su altında violini bile çalabilir...

Bazı insanlar için kendilerini dönüştürmek, dünyayı değiştirmekten çok daha zordur... Onların mücadelesi tamamen kendileriyledir...

Onlar kendilerini dönüştürdükleri an dünyayı değiştireceğine inanarak yaşarlar...

Ben bunlardan birinin hikâyesini yeni öğrendim...

Aha işte.. Salış çorbacıdaki adamı gizmeye başlamışım bile!

Ve 20 yıl sonra; yarı bugünü!.. Genç çizer arkadaşımız Rewit'in dayısı olan bu abimiz, bu olayı yaşadığı andarı itibaren her çorba içişinde aydralrı karşısına geçip kendi kendine dünyanın şu en zor sorusu-nu sorar:

Marlımıyet

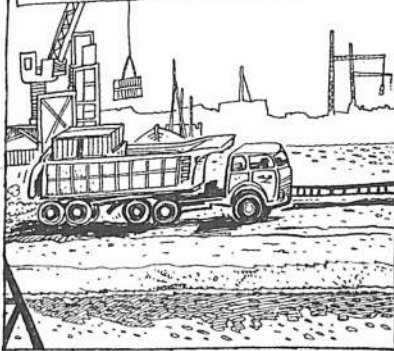

*Martin Van BRUNESSEN

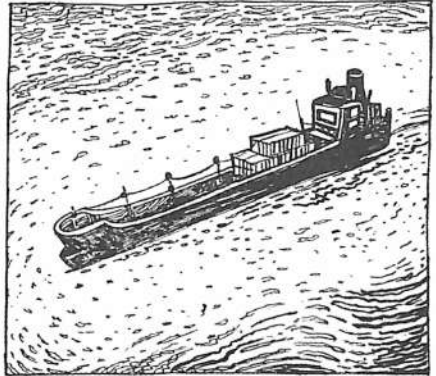

Ben ve Sen

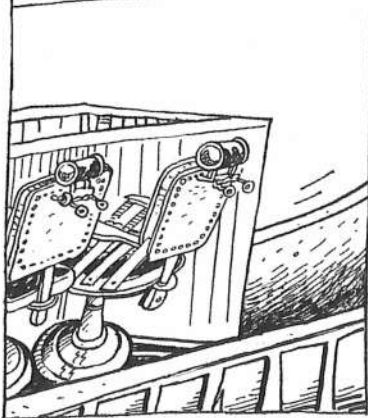
Az evvel bir yük gemisinin Karacı Limanına indirdiği konteynırlardan birkaçını yüklenen kamyonu, İran'a doğru yola koyulmuşken biz hikâyemize başlayalım:

Ve işte o yük gemisi Hint Okyanusunda salına salına gidiyor!.. Biraz sonra Tanzanya'nın Dar-es-Salaam Limanına demir atacak!.. "Nereden biliyorsun?" diye sorarsanız ben de "Biliyorum!" derim!..

Hatta beri, konteynırların içinde ne taşındığını da biliyorum... BERBER KOLTUKU!.. Evet, evet bildiğimiz; basit, Malazyza yapımı berber koltukları!..

SEYHMUZ ABE ??
KOLTUK YENİDİR
HERHALDE ?? HAYIRLI
OLSUN!..

İran üzerinden getirtilen koltuklardan birini Diyarbakırlı bir berber satın almıştır...

Diyarbakır'daki berberi yıllarevelinden bilirim: költükleri, kantarla ölçtüğü iddia edilen sarı kuşu ve 1981 yılına ait DİYARBAKIRSPOR posterini iyi hatırlıyorum...

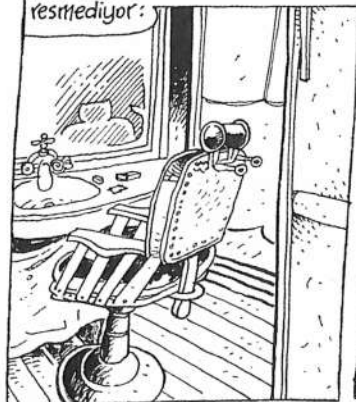

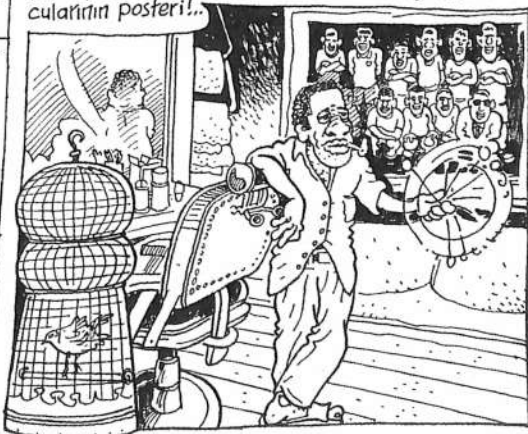
Şimdide İstanbul'da; bu seneki Film Festivalindeyiz: Atlas sinemasında, kottusu Uganda'da ki HIV virüsü taşıyan çocuklar olan belgesel film gösteriliyor: Filmin adı A.B.C. AFRICA!..

Kamera, başkent Kampala'yı dolaşıyor: Hasta çocukları... AIDS'e yakalanmış kadınları... derken kenar mahalledeki bir berber dükkânını resimliyor:

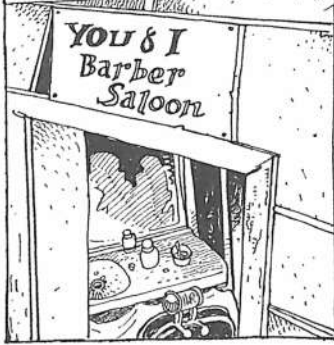

Dükkan, Diyarbakır'daki dükkânın aynısı sanki... Koltuk aynı koltuk... Orada da bi kafes ve içinde sarı bir kuş var ve duvarda KAMPALASPOR'un siyah futbolcularının posterini!

Ben tam Diyarbakır'daki Ben ü Sen berberini hatırlamışken hayat en fa-
şirtıcı tesadüflerinden birini çıkarı-
yor karşımıza... ve sihirli bir el değmiş
gibi; Ugarıda'daki bu berberin tabe-
lası görünüyor perdede!..

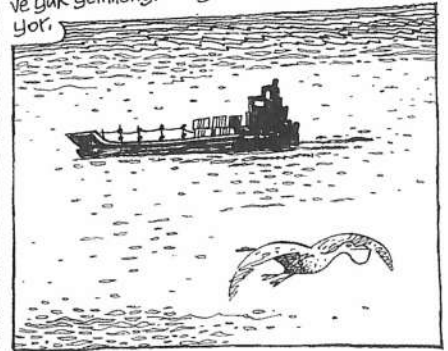
Ve şimdi de adının Nestor olduğunu öğrendiği-
miz Ugarıdalı berber giriyor kadraşa... bir adam
onla bilmediğimiz bir Afrika diliyle konuşuyor:

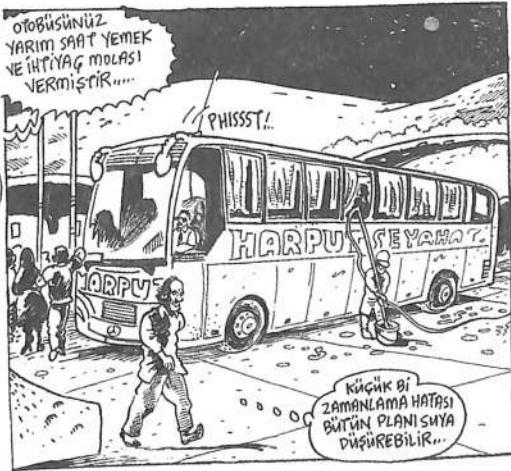
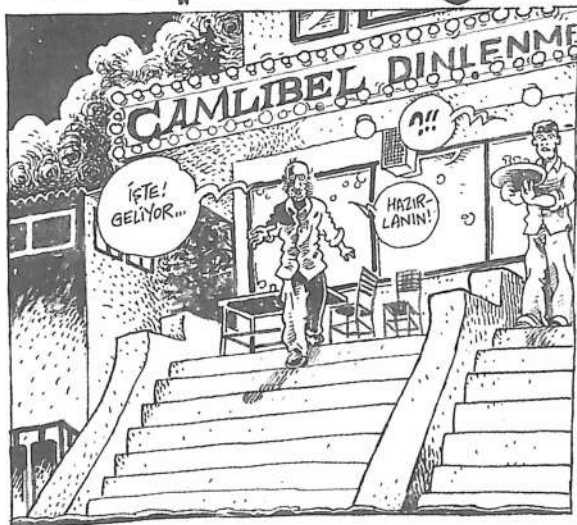
Sinemadan çıkarlar arasında, herhalde
bi tek ben anlatmışımdır o adam ile Nes-
tor usta arasında geçen konuşmayı:

Evet... Dünyamız iki ayak üzerinde duruyorsa eğer
birinde Şeyhmuz usta olmalı, diğerinde de Ugarı-
da-
lı berber Nestor!.. Biri "BEN", diğeri "SEN" olmalı...
Ben ü Sen ya da You and I... Aradaki bağlaçlar ise
Malezya'da üretilip konteynırlara dolduruluyor
ve yük gemileriyle okyanus aşırı ülkelere satılı-
yor.

Yol paranoyası

Her seçim afesi, harita noktalarındaki kıpırdanmanın başladığı zamandır... sadece il olmak isteyen ilçeler değil; ilçe olmak isteyen her beldede, her yerleşim yerinde bir büyüme telaşı yaşanır... Bu tür küçük beldelerin böyle zamanlarda devreye soktuğu öyle gizli teşkilatlar vardır ki bunlar da kendilerince 'derin' işler başarmatın telaşındadır:

Her kurbanı son bir kez bağırır;

TAMAM DOS-
TUM... GEÇTİ,
SAKIN OL
ARTIK...

DOKUNMA
BANA!

Şehirlerin birçoğunun yıllar evvel birer mola yeri olduğu gerçeğini kimse bilmez! Yollardaki dinlenme tesislerine, etrafındaki tek tük binalara dikkatlice bakarsanız her birinin bir ilolma potansiyeli taşıdığını görürsünüz!.. Buralardaki personel mi?

BİRAZ ZAMAN GEÇSİN, BAK-
GÖR NASI ALIŞACAKSIN...
UZULMENE DEĞMEYECEK!

Ortlarda buralarda bir şekilde mahsur kalmış yolculardır aslında... anonsu duyamamış, tuvaletten kalkamamış bir yolcu! Ya da belde nüfusunu arttırsın diye kimi gizli teşkilatların kumpasına kurban gitmiş, kaderi denize ulaşamayan Carekka cafetka yavruları... ninkiyle aynı olan bir yolcu!..

İşte bu yüzden yoluğumuzu önceden hazırlamalıyız, yolculuk anında fazla yememeliyiz, kulağımızı anons megafonundarı ayırmamalıyız... hatta mümkünse şehrimize olan bağlılığımızın tahirına otobüsten hiç inmemeliyiz...

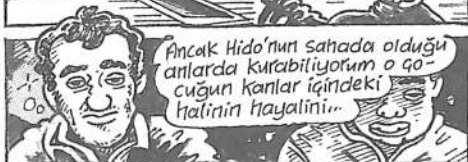
Hidayet

patlamadan sonra uzanıp da...

Rüzgar bizi sürükleyecek

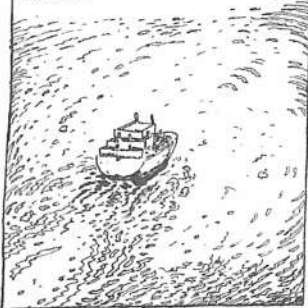
Ama ne yazık ki sahil güvenlik komutanlığı devreye girmiştir: sorgulamalar, soruşturmalar, fahar, fahar... neyse ki adamımız civardaki bir inşaatla işi olduğunu kararlaştırmıştır...

Plaj sakini'nin dudağındaki bu pis te-bessümle olay kapandı diye düşün-düyseniz yanıldınız...

Şimdi ölümümüzdeki yıla dair muhtemel bir resim çiziceğiz... Durum böyle devam etmese süreçte insanları bu sefer gerçekten gemilere gizli gizli doluş-cakları...

...ve içlerinden bazıları'nın yüzü; bu inşaat işçisinde oldu-ğu gibi bize tanıdık gelebilecek... Tabii eğer kapıldıkları öfke yüzlerini fazla değiştirmemişse...

Küçük kara balık

...hızlı hızlı çekmeye başladım ve birden gözgöze geldik!..

Böyle bir türle ilk defa karşılaş-
yordum!

SENDE KİMSİN?

AZ İLERDE GEMİMİZ BATIYOR!

KAĞAKSIN!

ABECİGİM YALVARIYORUM BIRAK BENİ, BIRAK YOLAMA GİDEYİM!

SAMOS ADASINA Bİ SAATLİK MESAFE KALMIŞ... BIRAKIRSAN YÜZERİM!

!!!

Felaket bişeydi...böylesi yalvaran ba-
kışları hiçbir cantıda görmemişim da-
ha önce...

...daha fazla
dayanamadım,
bıraktım gitti...

THAF, BÜYÜK
KARA Bİ BALIKTI:
Bİ DAHA ZOR
YAKALARIM
BÖYLESİNİ!

KENDİN BIRAK-
TİĞİNİ SÖYLÜYOR-
SUN YA... DAHA
NE ÜZÜLÜ-
YORSUN?

Bilmiyorum ki...
MEMLEKETE Bİ
HAYRIMIZ DOKU-
NURDU BELKİ!

BOŞVEER...
DAHA GOK
VARDIR BU
SULARDA
ONLARDAN...

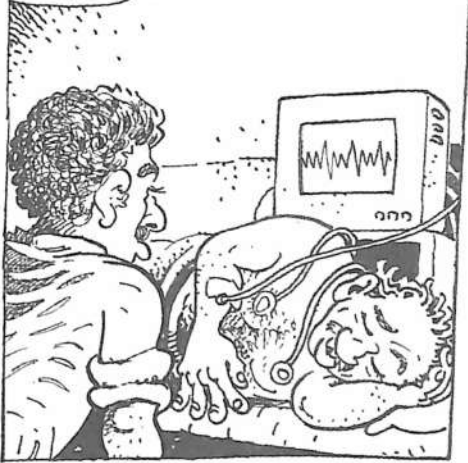

Refakatçi

SSK Ankara Dışkapı Hastanesi!.. Buradaki çalışanları sağlık personeli dışında sıfat olarak ikiye ayırabiliriz; Hastalar ve refakatçiler!..

İşte Kardiyoloji Servisi'nin Yoğun Bakım odası... Bir refakatçi, hastanın yanında bekliyor:

Hem de; bir saniye olsun gözünü "EKO" aletinin ekranından ayırmadan!..

Gecenin bir yarısı... tam uykuya dalmışken "Eko"-
nun sesi uyandırıyor refakatçiyi:

Refakatçisinin sesi, hemşireye ulaşmak için
epeyi bir çaba sarf ediyor... atacak...

o anda herşeyi hatırlıyor...

Bu arada; bir doktor ile hemşire durumu acileşen hastanın odasına gelmiştir bile!..

Gaktırmadan kimsesiz hastalara refakat eden bu adam için tuhaf hiçbir durum yoktur aslında!.. Biz orta ve ortu gibilere yakın geçmişlerimde; muhtemelen yine bir hastanede kaybettikleri yakınlarını hatırlatmadığımız müddetçe

... onlar, kendileri için artık otomatik bir refleks haline gelmiş adımlarına müdahale etmeden hastane servislerini gizlice dolaşacaklar ve başırıda beklemek için kimsesiz hasta aramaya devam edeceklerdir!..

ARİF ŞEN-SSK
Ankara Hast.
Kardiyoloji
1999-2002

Son Kullanma tarihi

Tarihi geçmiş gıdaların Kürt göçüklerine satıldığına dair iddiaların yerinde araştırmak..

„İçin Diyarbakır'dayız!.. Yoğun göç alan varoşlardaki bakkallar, lokum Çikolata, bisküvi v.b., birçok mamûlü son kullarına tarihi geçtiği halde ucuz fiyatlarla halka satıyor..“

öğleden
sonra...

İŞİN BU KADAR İLGİNÇ BİR PROJEE DÖNÜŞME İHTİMALİ
HAYATTA AKLIMA GELMEZDİ... VALLA NE DİYİM..

PEKİ ABİ, KABUL :-

O ZAMAN BEN DE BAKKALA
ERZAK ALMAYA GİDEYİM...

İkinci
gün:

Sucuk, son kullanma tarihi- Aralık 2004,
Kola- Şubat 2005, Yoğurt- Nisan 2005,
Margarin- Ocak 2005:..

Evet.. Endişe Evi'ndeki bekleyiş devam ediyor sayın seyirciler.. İstanbullu kardeş-
lerimiz burada tarihi geçmiş gıdalara ne kadar dayanabileceklerinin intihani-
nı veriyor.. Bugün üçüncü gün.. ve ben yemeğin yanına çay demledim!

Çayın son kullanma tarihi: Ocak 2005

OLM SUCUK
2004'ÜNÜŞ,
YAVAŞ OL...

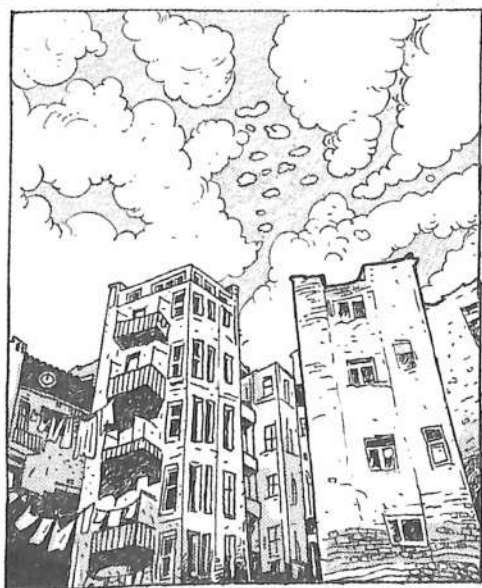
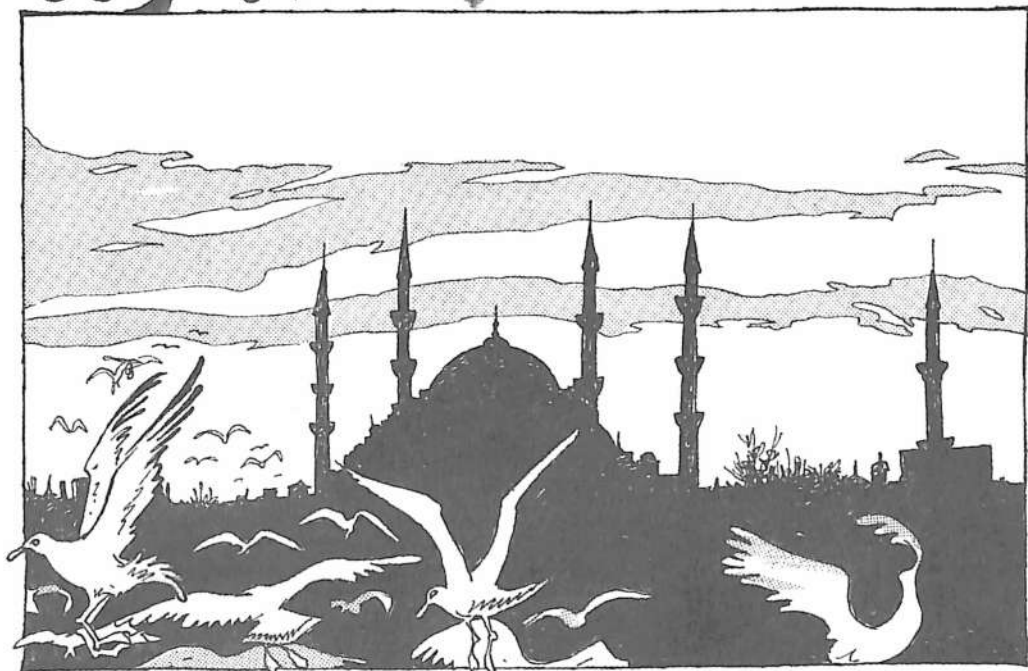
İŞTE OLUM ERAS
SURVIVOR
BUDUR...

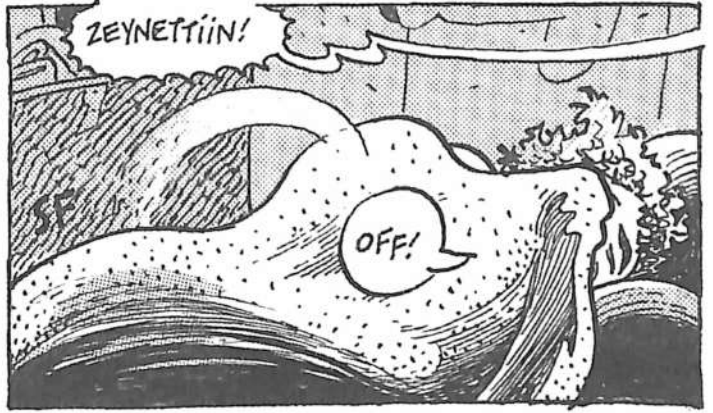
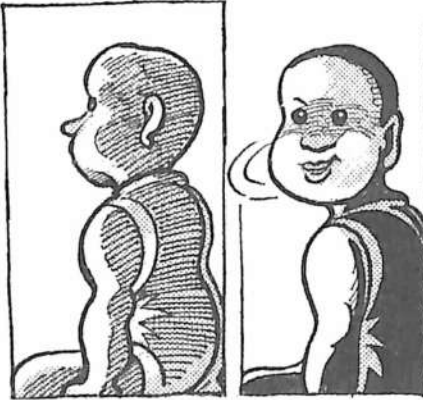
Dördüncü gün..

BAŞIM DÖNÜYÖR.. İÇİM
BAYILIYOR.. AHH- TANRIM
GÖK FENAYIM.. BEN
N'AAPTİM..

Zeynettin

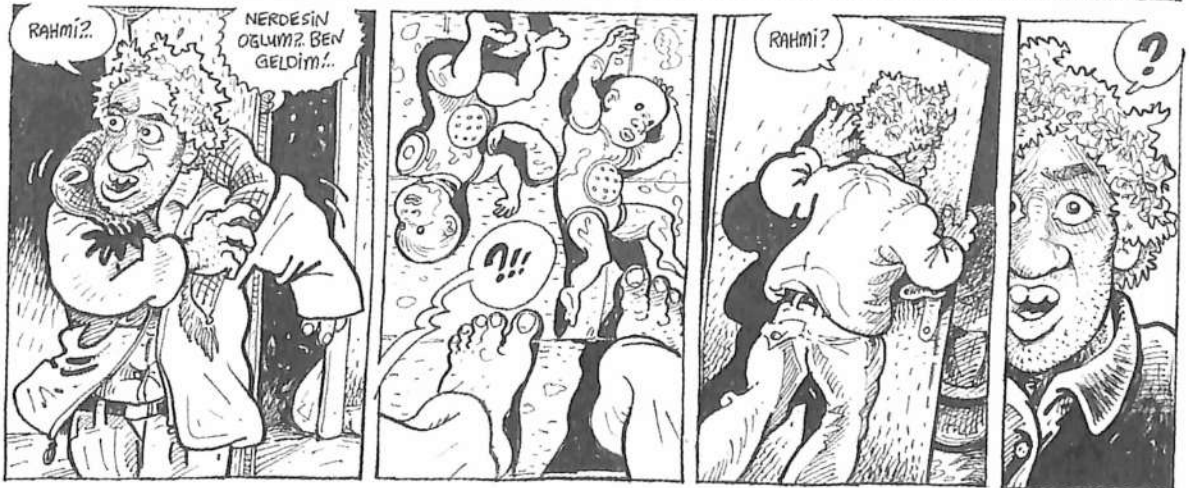
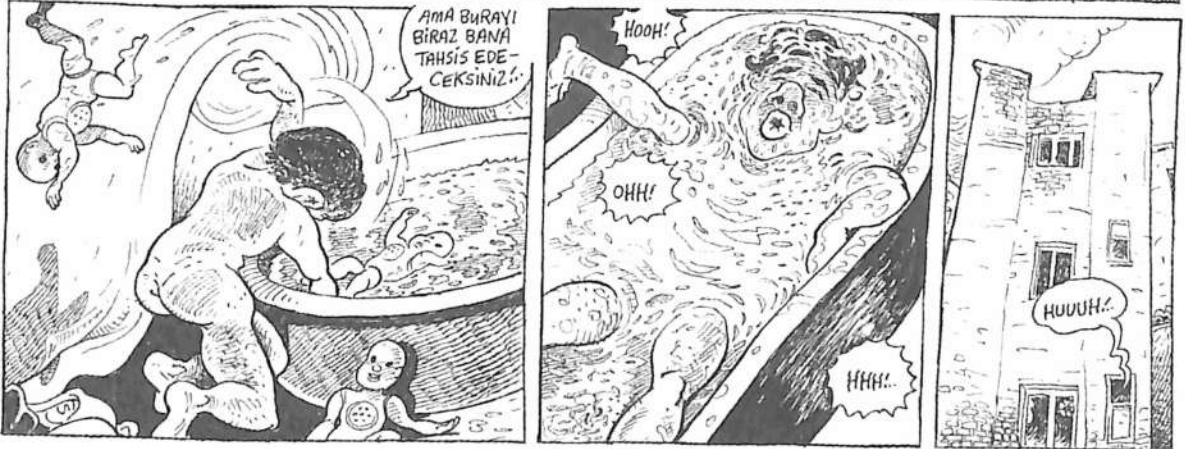

Farkedilmis

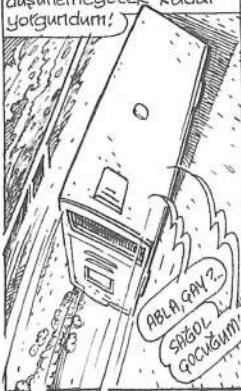
Affedilemeyenler

Bozüyük'e 100 km'lik mesafedeki bir çiftlikte sağım işçisiyim... Bazı işimiz uzun sürer ve servis otobüsünü kaçırmız:

Kimdiler? Nereye gidiyorlardı ve ne işleri vardı? Bunu düşürürkenyecek kadar yorgundum!

Hepsi de neşeli bi grubun üyesi gibi!.. Şimdi de, içinde anlayamadığım sözler olan bir şarkı tutturdular:

Şarkı bitince tepkimi öğrenmek için bütün başlar bana döndü!

Şarkıların güzel olduğunu onların diliyle söylemek istiyormuş gibi...

Sessizliğin herkese çöreklen-
diği bir zaman vardır hatırla;
işte o anda ben uyuşakal-
mışım!..

Şakağıma yapışan bu ko-
ca taş parçası da nere-
den geldi?..

Burası Bozüyük ise, bu
adamlar kim ve bizi
niye taşa tuttular?..

BAŞIMI KALDIRMAM LAZIM AMA...
ALLAHIM DURDUR ŞUNLARI!!

Cesaretimi topladığım bi an,
ayağa kalkıp dışardaki kala-
balığa baktım:

AMAN
ALLAHIM!!

"Ve benim oğlanla göz
göze geldim:

??!

ANNE? SEN
NE ARİYON
ONLARIN
ARASINDA?..

BEN, Ben, az evvel 'biz' diyerek kendimi de dahil
ettiğim bu gruba, senin riye 'onlar' dediği-
nin sebebini arıyorum yavrum..

ANNE DERHAL
İN AŞSAĞI
DİYORUM
SANA!

Ev ödevi

Yüksekova'da yaşıyorum... Buralıyım, eczacıyım ve Kürkçe biliyorum.. Benim için hayat zor gerçekten; günlük dükkânıma girmeye çalışan utangaç suretlerle güneşin karşılaşıyorum...

İşte!.. Güneşin ışıkları gibi; bakışlarını gözlerimin içine dikip beni rahatsız etmeye, görüş alanıma zorla girmeye çalışan ilk adamın hikâyesi:

Dükkanında bulunan müşteriler çıkana değin orada durup bakışlarıyla beni kesecek süreklili...

Bunları iyi tanıyorum artık... Son on sene-den beri süregelen tarzları bu oldu:

Koluma girip beni dükkânımdan uzaklaştırmadan meraklarımı anlatamayacaktılar... Ben de n'apayım; Kayverdim kendimi: bazen dakikalarca yürüdüğüm, hatta ilçe dışın- daki kuytuluk alanlara gö- türüldüğüm bile oluyordu.

Nöbetçi olduğum bir gece, birisi geldi ve ilgeye yakın olan köyüne değin sürükleyiverdi beni!

(İSTEMİYOR MUSUN? AMA NİYE?..)

Simdi bişeyler hatırlıyorum... Evet, 7-8 yıl evvel mal stoğumun tükendiği bir zaman olmuştu... Anlatılan karşımadaki adam eve eli boş yolladığım müşterilerden birisiydi...

YEDİ ÇOCUĞUM VARDI VE FAZLASINI İSTEMİYORDUM...

AMASI-MA-
MASI YOK-MEC
BURSUN-YARDIM
EDECEK SIN!!

BU ZEYNETTİNİ BENİM
SEKİZİNCİ ÇOCUĞUM..
İKİNCİ SINIFA GİDİYOR..

MERHABA ZEY-
NETTİN...

SÖYLE ŞİMDİ;
NE YAPMAMI
İSTİYOR-
SUN?

"ÖĞRETMENİ ONA
ZOR BİREY ÖDEVİ
VERMİŞ..YAPAMA-
YINCA AKLIMIZA
GELDİN..

BEŞ ARTI ALTI DAHA?..
ETTİ ONBİR... ELDE VAR
BİR...

Tuhaf bir hissiyatı gömülmüştüm:
Dolaylı yoldan da olsa, beni göçukları-
nın mevcudiyetine sebep sayan babala-
rın karşısında ne yapabilirdim?.. Hicap
duyma sırası bana mı geçmişti şimdi?..

Su tabancası

Gece uçağı sonunda indi... Diyarbakır Sanat Merkezi'nde çizgi-roman konulu bir söyleşi yapmak için buraya gelmiş bulunuyorum!..

YOK! SADECE SU YABAN-
CASI
VAR!..

BAKIN SON KEZ SÖYLÜYORUM
ALAN PEŞİMİ BIRAKSIN..
HERKESİN Bİ TANE
HAKKI VAR.

Adım başı bir göçük grubuyla karşılaşıyordum..
Dahi Bağlar'ın batinına dalmadığını halde oyut-
cıklarını göğürtü
dağıtmak zorunda
kalmıştım..

SANA GÖRE Bİ BU
KALDI ELİMDE..
CANIN SAĞ
OLSUN ABE..

Eh.. Artık çanta omuzdan indiri-
lip elle taşıyacak derli ha-
fişlemiş olma-
lıs.. Bi baka-
yım: EVET!

GÖK İYİ!

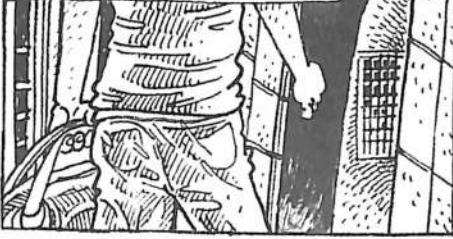
Bu beldenin kalbi sayıları kemeri
kapının önünde duruyorum:
Etraf ne kadar da sakın..

Korkum emane-
ten bırakabilecek birisini
arıyor gözlerim, ama yok!..

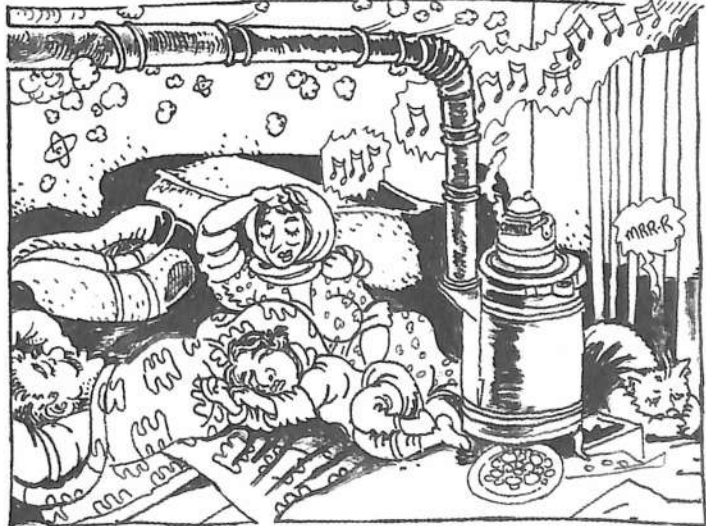
Mahallenin bağırsaklarına
varmam artı meselesi!..

Yaylı hikâye

Kemarın kuvvetli sesi, kiremit-
leri delip içerilere değin gir-
mekteydi...

Gerçekten de Dünyaca meşhur, Iraklı Kürt kemanacı Dilşad SAİD'in ta kendisidir bu adam!.. Konser vermek için geldiği Diyarbakır'da uçaktan yeni inmiş, tam şehir merkezine yaklaşıırken..

İşte böyle! Londra Kraliyet Akademisi'nde çalışan bu usta parmakların sahibi, burada-
bu kötü havada herkesi
sokağa dökmüştür...

KEDİYE BAKIN!!
DUMANIN GAZIN-
DAN ZEHİRLENMİŞ!
HERKES DİKKATLİ
OLSUN!

Üniversiteli gençlerden
birisini Kuzey Iraklı
olduğu içiri duman-
ları zehirlenen
kedi, onu çocukluk
günlerine gö-
türür...

Kuzey Iraklı bu müzisyenin hayatında faz-
la bir değişiklik olmamış aslında... Dün: Ku-
zey Irak'ta kimyasal gazlara maruz kalma-
maları için kapalı mekânlarda mahsur ka-
lan çocukları kemariyle nasıl oyalıyorsa,
bugün de aynı şeyi, rüzgarın içeri teptiği
dumanlardan etkilenmemeleri için Diyar-
bakırlılar'a yapmak-
tadır... Eh!... Kemari
vürtüözleri arasında
iş en zor olanı Kürt-
lermiş; biz rişapalım!

Tikanma

İçindeki ses bazen gideceğim yerde bir sorunla karşılaşacağımı haber verir...

Çocuğu her zaman gördüğüm parkı.. Ama.. bir uğursuzluk bulutu mu doluyor etrafta?.. Yoksa barımı öyle geliyor?

HANGİSİ.. ŞİMDİ GERİ DÖNMENE KALKIŞ.. SAM GÖÇÜK HUYSUZLUK EDECEK... KALSAM; İÇİMDEKİ EVHAM BENİ YİYİP BİTİRECEK.. HANGİSİ?..

Babalık böyle bişey olmalı: Bir çocuk dünyaya geliyor ve kısa bir müddet geçmeden bütün kararları senin yerine alıyor..

Sallarına işi bitiyor galiba.
Yavaşlıyoruz... evet-şimdi
ineceğiz; Hop!.. Gök iyili...

Sıra kaydıraklarda!.. Merdiven-
leri kırmıyor.. Allahım n'olur
düşmesin!.. yavaş!..

ALLAHIM N'OLUR DÜŞMESİN..
ALLAHIM N'OLUR DÜŞM...?..

AAH! YARDIM
EDİN LÜTFEN
KIZIM...

KIZIM KAYDIRAĞIN İÇİNDE KALDI,
N'OLUR YARDIM EDİN!..

MERAK ETMEYİN HAN-
FENDİ ŞİMDİ ÇIKAR!..

ÇIKMIYOR.. İÇERDE TUHAF
BİŞİ VAR.. N'OLUR KIZIMI
ÇIKARIN ORADAN!..

TUHAF BİŞEY Mİ?..

Tuhtaf bişey ha' hay
Allakı,, aklıma bişey ge-
llyor ama,, olabilir mi?
Diyarbakır'da ço-
cuklara dağıtı-
lan oyuncak-
larla ilgili bir
hikâye çizmiş-
tim hanî'...

BİR ANEKİTODU
UNUTMUŞUM...

İSTANBUL'A KAĞMIŞ HA?.. Burada uyuşturucu ve uçuşu madde bağımlısı binlerce Orali çocuk var ve ne yazık ki birçoğumuz onları aklının bir köşesinde dahi tutmayı başaramıyoruz!

Barın tıkalı boruları açarı tesisatçı muamelesini ya-
pıldığı bu olaydan sonra artık bu parka gelme-
mem lazımm! Aksi tak-
tirde oğlum bu kaydı-
raktan kaydıkça onun
neşeli çığlıkları ye-
rine açılan lavabo-
dan akan suyun
çıkardığı o sesi
duyacağım!

Yazıklar olsun

Adalet Bakanlığı son beş yıl boyunca burada bir tek suç işlenmediğini tespit etmiş!.. Hiç bir töre cinayeti, intihar, hırsızlık, kız kaırırma, adam yaralama, uyuşturucu ka-çakçılığı olmamış...

„kimse kim-sederi bo-şanmamış!

Buna mukabil sefaletin diz boyu olduğı bi kasaba burası! Ve benim anlayamadığım, fakirlik bu kadar yayginken..

HALEN NASIL SUĞ İŞLEMİYORLAR? BIRAK O GÖPLERİ AMCA; GİT MANAY-DAN TAZESİNİ İSTE - VERMEZSE ÇAL!!

İki gün sonra, fotoğraflara bakmak için buluşmuştuk!

Makinamın bütün ayarlarını seferber etmeme rağmen, hiçbir fotoğrafta ihtiyarın yüzü net olarak çıkmamıştı...

Röportajım gazetede yayımlanmadı... Haber, üzerindeki estar perdesiyle böylece kalmıştı... Sadece adlı bir veriydi artık...

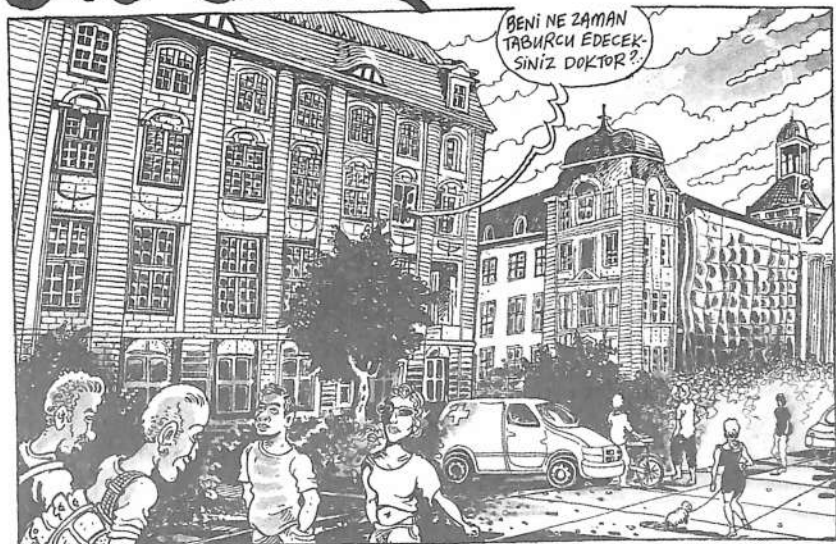
Gelecek sene yine o kasabaya gitmeye karar vermiştim... Ancak bu defa haber için değil...

Parkinsonlu ihtiyarın memleketinde, belki bende onun o istem dışı sağa sola "YAZIKLAR OLSUN SİZE!" der gibisallanarı başı sayesinde gerekli ikazı alacak, hemşetrileri gibi bütün kötü niyetlerimden arınabilecektim, kimbilir?

Eve dönüş

„Barla nasıl kızgın olduğunu tahmin edebiliyorum! Seni alevler içinde, DARMŞAD'daki o meydana bıraktiğim andan beri benliğime lanet okuyorum!”

„Keşke burada, yanımda olsaydın!.. Hatırlıyorsun değil mi; Köy okulunda okurken burada birlikte ders çalışırdık! Bak! Tam burada; Cüoları karşıdan gördü bu noktada!”

Almanya'da şu an güneş nereye düşüyor bilmiyorum ama...

„Cüolar'da akşam oldu bile! Hocamı verdiği tüm ödevleri ezberleyip tam bu noktada sana okuyordum!”

Tam bu nokta! Tıpkı o günlerde olduğu gibi şimdi de insana müthiş bir güven hissi veriyor...”

BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI, SİPP MİLİT-YETİŞTİ GAVRİLO PRİNCİP'İN AVUSTURYA-MACARİSTAN İMPARATORU ARŞİDÜK FRANZ FERDİNAND'A DÜZENLEDİĞİ SUİKAST SONUCU PATLAK VERMİŞTİR!

„Ancak sözlüye kalkınca, sırtıfırı önünde, birden kahrrolası o utanıgaç benliğim devreye giriyor, beni nasıl da korkak ve pisirlik bir catile çevirtiyordu...”

DİLİNİ Mİ YUFTUN ÇOCUĞUM, ANLATSA NA DERSİ?..

Bütün mesele Kalabalık önüne çıkamamakları kayınlıkları yormuş... İşte şimdi burada, dünyayı bu en ıssız, en estarlı noktasında kalabalıklarla barışacağım! Dolayısıyla şimdi senle barışmak zamanı!

AH-ALLAHIM!!! NASI UNUTURUM BEN BUNU YA?..

BENİM BİLDİĞİM
EVE DÖNÜŞ İÇİN
DAĞDAN İNMEK
LAZIMDIR...

..OYSA SİZ BİZİ
YENİDEN DAĞA
ÇIKARIYORSUNUZ
KIYMETLİ HEM-
ŞEHRİM-EH HEH
HEH..HEHH!

HÜHH..
ŞEY...

HAYIR, BENİM
İÇİN HAYA HOŞ
YANİ... SONUĞTA
BENİ ŞOFÖR OL-
RAK TUTTUNUZ...

PARANI ALA-
NA KADAR
SUS O ZAMAN!

DEĞİL
Mİ?..

DÖRT GÖZLE
SENİ BEKLI-
YORUZ OĞUM
NEREDE
KALDIN?

ÇIK..ÇIK
DA GİDE-
LİM...

BABA!!! FEY-
ZULLAH NEREDE?
İNŞALLAH GEÇ
KALMAMIŞIM-
DIR?..

U!!

YOKSA?..

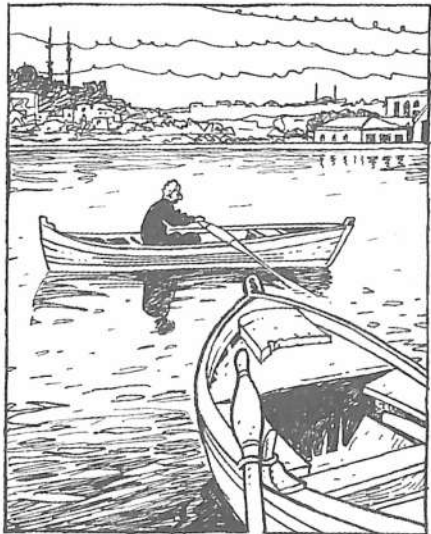

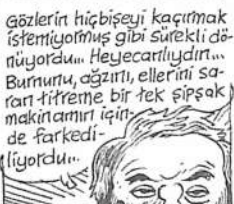
“CİLO DAĞLARININ İSSİZ BİR BÖLGESİNDE KENDİNİ ATEŞE VEREN BU GÖSTERİCİNİN BİR AY ÖNCE DARMSTAD'DAKİ BENZER EYLEME CESARET EDEMEYEN KÜRT MÜLTECİ OLDUĞU İDDİA EDİLİYOR...”

Biji Aşiti!.. İEEH!..

Canlandırma

Ateşli Pazar

Adım Setkar!
Diyarbakır
Senfori

Deeyormuşum!!! Hah-hah-hah!
Değilim elbette,
olabilirmiyim
hiç... Herdee!...

En iyisi her şeyi en başından anlatmak:

Bunlar da nerden çıktı
ülen? Hani Diyarba-
kir değişmişti...

Berivan'ın ateşli hastalığı sanki ben de
bir havale hali yaratmış gibiydi;
almam gereken ilaçların aciliyetini
çılginca bi anlatmışım ki onlara...

„sonurda timlerden biri
ikna olup reçeteyi elimden
aldı..olduğum yerde bekle-
memi, ilaçları eczaneden
getireceğini söyledi ve
gitti!

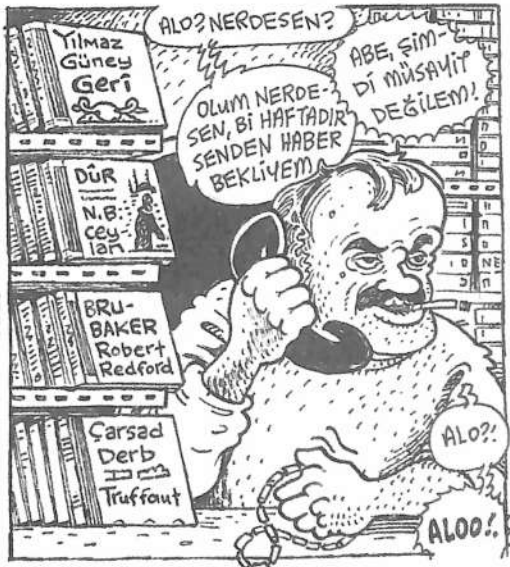

Sonra da sis bulutları ve dumanı yağmaya başladı... Diğer tüm elemanları da o sokağa dalıp dumanı perdesi arasında kaybolmuştu.

Keyn'i bulmak

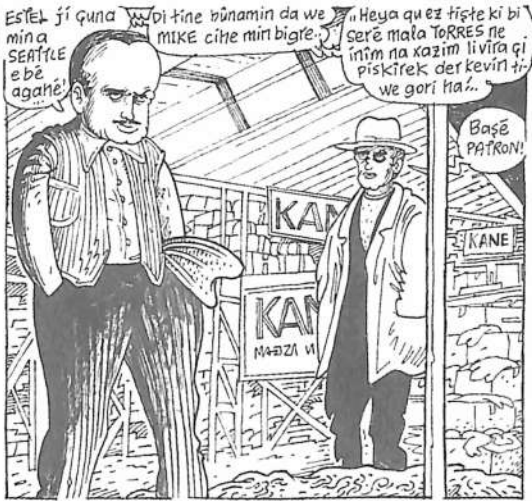

YeniDoğan

Fark, birbirine çarpma-
dan açılıp kapanan şu
servis kapılarında olsa
gerek...

BANA BAK.. YENGENE
BİŞEY OLDUYSA VE
BENDEN SAKLIYOR.
SANIZ?..

GEL İKİ DAKKA,
BİRİNİ GÖSTERE-
CEĞİM SANA!..

Bir kat aşağı, Genel Cerrahi Bölümü'ne iniyoruz... Mayınla basan bi adam vardı, kurta ramattışlar!..

SS... BAK, ORADA DURUYOR...

Kim?

WAAH...

?

W...

MAY!

hastanenin doğum servisinde yarım saat evvel baba olan adamın ta keri-disi!!

Sevinç ve kederini, bir aileyi aynı anda bu kadar şaşırttığı bir yazgıyı ne görmüş ne de işitmişim: DEDE, TORUN İÇİN BABAYI TEBRİK EDERKEN

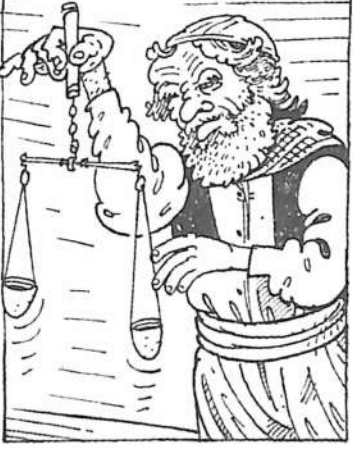
„ONA KARDESİNİN ÖLÜM HABE-
RİNİ DE VERİYOR...”

Kürtlerin, Celalet Şemizdini
adında meşhur bir ruhbilimcisi
vardır, şöyle der: Kürdün tera-
zisi keder...

Bir gün birisi ağır basar, öbür
gün ötekisi...

Her iki duygunun ayrı anda ve baskın
halde hâsıl olup da bir Kürdü nötr hale
getirebilme ihtimali...

Yazı ya da tura gelmesi için atılan
bir paranın, yerde dik olarak durabil-
me ihtimali kadardır.

İşte.. bizi hissiz kılan,
elimizi kolumuzu bağlayıp
gözlerimizdeki parıltıyı
söndüren, zamanın artık
akmadığını düşündüğü-
müz; paranın dik dur-
duğu o an!..

Bekliyorum

Merhaba, adım Halil... Van'da yayımlanan bir yerel gazetede foto-muhabiri olarak çalışıyorum...

HALİL, Bİ TURİS SENİ SORUP DURUYOR OLUM; NERDESİN?

Evet.. Bu serie gerçekleşmesini dilediğim bir hayalim var... Her yaz olduğu gibi şehrimize yine yabancı gazeteciler gelecek...

Aralarında meşhur fotoğraf ajanslarından iş almış olanlara yine ben misafirlik edeceğim tabii ki... Ancak geçen serie ki gibi aceleci davranıp hemen dağa-bayıra sürüklemeyeceğim onları..

ŞERREFSİZİN EVLADI
BEN SENİN NİYETİNİ
BAŞINDAN BERİ
BİLİYORUM...

SİZ BURAYA ÇOCUKLARIN DEĞİL...

..SİNEKLERİN FOTOĞRAFINI ÇEKME-
YE GELDİNİZ!

Organist dıyarlığınızla niçit hep
çocukları alet ediyorsunuz? Niçin
şu çocuklardaki güzelliği sinekler-
den evvel yakalayamıyorsunuz?..

Kılçık

Kılçık, takıldığı yerden kurtulsun diye ya ekmeğin içinden bir lokma yutulur...

SUA AN BİRİ
VAR YANINDA!
BEKLEYECEK-
SİNİZ.

ŞEYH ŞÖYLE
BİR-İKİ YURSA SİR-
TİMA... AKŞAM BA-
LIGIN KILĞIĞI TAKIL-
DI, FELAKET ÇİÇİK
YAPIYOR...

AAAAAGH!..

HA?

SEN
DUR
BURDA!

Fakat adamımız merakına yenik düşer:
Kapıyı aralayıp odaya baktığında...

Ters dönmüş bir
kafayla karşılaşır!

SENDE
KİMSİN?

Üçüncü Sayfa

Beytüşşebap'da gözler önüne serilen bir olay Güneydoğulu kadına yönelik şiddetini ulaştığı vahim tabloyu bir defa daha ortaya çıkardı.

"Jandarma görevlilerinin bir mahallede yaptığı arama sırasında kol ve bacaklarından bir atıra zincirlermiş genç bir kadın bulundu. Kocasıyla anlaşamadığı için baba evine gelen genç kadın burada da ailesiyle tartıştı ve babasının 'geri dön' telkinlerine uymayınca bu uygulamayla karşılaşğını söyledi. Baba GANI KİTLAMACI ise açıklama yaptıktan kaç...

"YETER! ÖTEKİSİNE GEÇ!"

"Önceden silahla yaraladığı karısını hastanede öldürdü. GANI KİTLAMACI adındaki koca, bir süre önce..."

"tartıştığı karısını kurşun yağmuru altına tuttu. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan kadın tedavi görme-ye başlamıştı..."

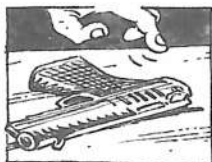
"Ancak silahlı şekilde hastaneye nasıl girdiği anlaşılmayan GANI KİTLAMACI..."

TAMAM!.. BİTMEYİ Mİ YAY?..

DUR Bİ ABE! DEVAM EDİYOR, DAHA BU TÜR Bİ SÜRÜ HABER VAR..

Sabah-
leyim...

KIZ?..
Zozan!
ZO-
ZAN!!

Bu? GANI'NİN SİLAHI..
Bismillahi.. Bismil-
lahi.. HAYAL GÖRMİ-
YEM İNŞALLAH
?..

GEL ODAYA HELE!
BUNU GÖRMEN GE-
REK GEL !!!

BAK KIZIM-BABAN SİLAHI-
NI BIRAKMIŞ..

BU, SANA DOKUNMAYACAĞI ANLAMINA
GELİYOR KIZIM, ARTIK İSTEDİĞİN GİBİ
DERNEĞİ KURABİLİR; BAŞINA DA GE-
ÇEBİLİRSİN CANIM..

ANNE! ANNECİM!
(Himp.F..)

Diyanbakır'da kurulan kadın dernek-
lerine bir yenisi eklendi. Bağlar
beldesinde açılan Nupel Kadın
Derneği, bölgede şiddete maruz
kaları kadınlarla dayanışmayı
amaçlıyor. Dernek başkanı ZOZAN

KITLAMACI
yaptığı
açık...

YETER! ARTIK DÖR-
DÜNCÜ SAYFAYA
GEÇEBİLİRSİN!

Ağrı Dağı

Hayatı sinir krizleriyle, buhranlarla geçmiş ünlü ressam VINCENT VAN GOGH'ın 1889 yılında yine bir buhran anında oturup kulağını kesmiş ve bununla da yetinmeyip bu haliyle otoportresini yapmıştır.

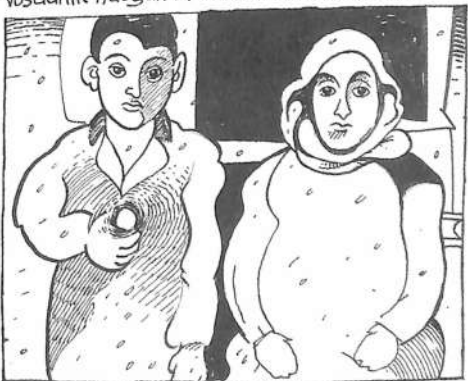
Bu resmin yapılışından tam 20 yıl sonra... Van'daki bir Ermeni köyünde; Khorkom'da Vosdantik Adoyan adında bir çocuk, duvarlara ilginç çizimler yapmaktadır...

Annesi Şuşanig ile bu fotoğrafı çekirdiklerinde yıl 1912'dir ve küçük Vosdantik 8 yaşındadır...

Amerika'daki babasına göndermek üzere Van'da çekilen bu fotoğrafı, bugün New York'daki Metropolitan Müzesi'nde sergilenen aşağıdaki resmin altındaki imzaya; ARSİL GORKİ'ye esin verecektir ve Arsil Gorki, Van'daki o çocuğunu; Yarı Vosdantik Adoyan'ın sonraki adı olacaktır...

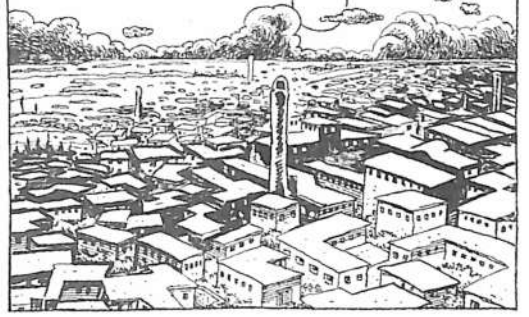

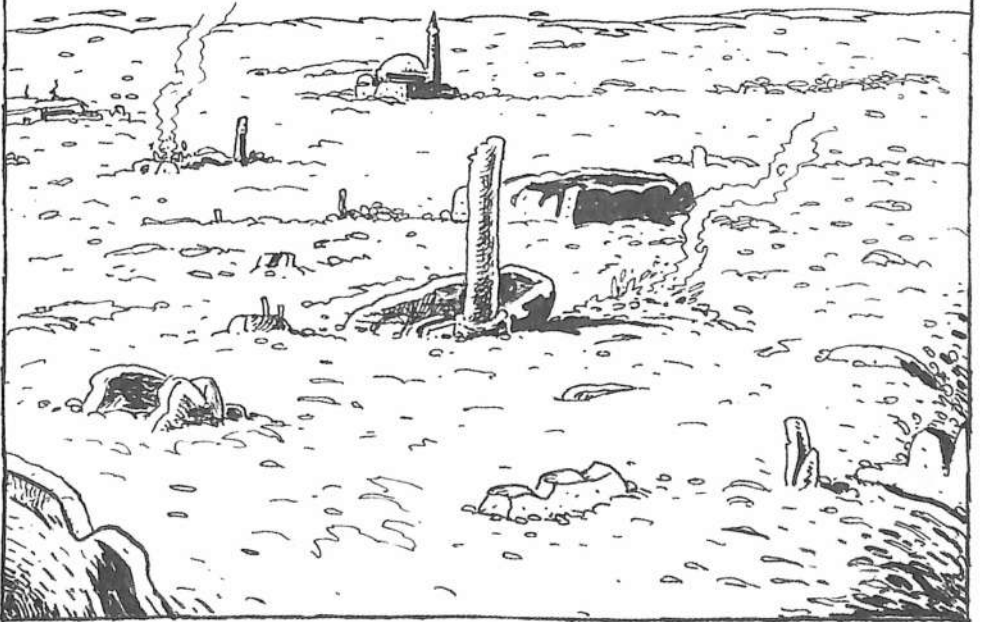
Ünlü Ermeni ressamı Arsil Gorki'nin annesiyle birlikte poz verdiği bu fotoğraf, en son Atom Egoyan'ın filmi ARARAT'ta çıktı kâğıdımıza!.. Peki bu sansasyonel filme konu olabilecek kadar ilginç midir gerçekten Arsil Gorki'nin yaşamıyküsü?

Bı bakalım!.. Gayrimisim Kaynaklar araştırıldığında Van'a ait iki görüntüyle karşılaşılır: Biri minik Arsil'inde yaşadığı 1915 öncesinin dolu dolu Van'ı...

Ötekisi, anne Şuşarıg'ın oğluyla birlikte Batum'a Kaçmak zorunda kaldığı 1915 sonrasında Van'ı!.. Her yer toz dumanı!.. Bir tek minareler kalmıştır ayakta!..

Arsil, Van'dan Batum'a sürüklenir... oradan İstanbul'a geçer... Burada lise bitmiş, Amerika'daki babasını devreye girilmesiyle New York'da Güzel Sanatlar okumaya başlamıştır... "İl şimdi 1930'dur: New York'da açtığı bir sergiyle resim kariyeri başlar:

Aradan geçen yıllar ününü ikiye katlamıştır... Ancak... Van'daki tahribatin ruhuna kazıdığı yaraları, 1948'de geçirdiği bir trafik kazasıyla bu kez etinde de hissederek Gorki: Baynu kırılmıştır ve daha da önemlisi resim yaptığı eli felç olmuştur!..

Ruh sağlığı iyice bozulmuştur şimdi! ünlü ressam, artık evinde bir tabutun içinde yatıp kalkmaya başlar...

Karısı ve kızları, daha fazla tahammül edemeyip evi terk ettiklerinde bile o, ara ara girdiği tabutun karanlığında geçmişinin izlerini silmeye çalışır ama nafile!..

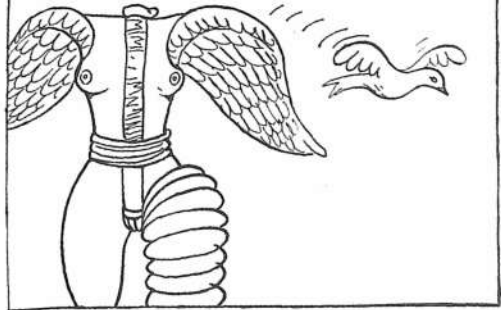
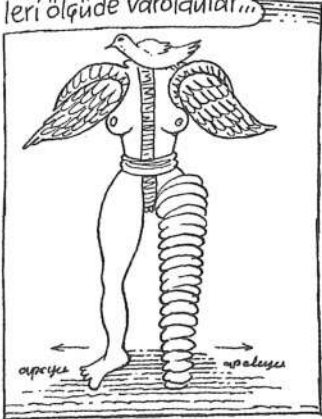
„ve resimleri Amerika'dan Arjantin'e, İngiltere'den İsrail'e kadar birçok müzeye kabul edilen Arsil Gorki; namı diğer Vosdanik Adayan 21 Temmuz 1948'de yaşamına kendi elleriyle son verir; öldüğünde 44 ya-
şındadır sadece...”

Tamda aynı günlerde; Meksika'da, bir başka büyük ressam FRIDA KAHLO, parçalanmış, çeliklerle ve kayışlarla sarıp sarmalanmış, felç olmuş ve lehimlenmiş bedeniyle tuvali-
nin karşısına oturmuş resim yapmaktadır. Ne güzel...”

Van Gogh, Frida Kahlo ve Arsil Gorki!.. Hayal gücü sınırsız, bir-
birinden fantastik üç ressam...
Üçü de gerçeği soyutlayabildik-
leri ölçüde varoldular...”

Eyvallah!-ama ne yazık ki soyutlama konu-
sunda Ermeni ressamımızın ötekilere nazaran
güçlük çektiğinden emin olabiliriz: Bunun
nedenini de canlı canlı yakıp kalktığı o tabu-
tun karanlığında değil; kendi gerçeklerine
sırt çeviren tarihimizin karanlık yüzünde
arayabiliriz ancak...”

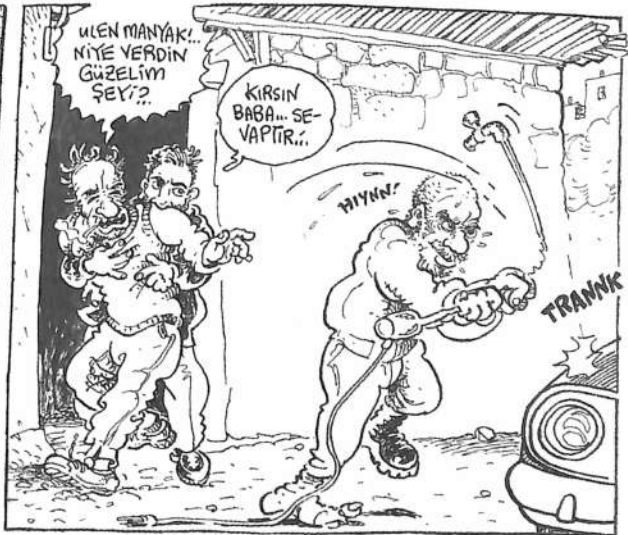
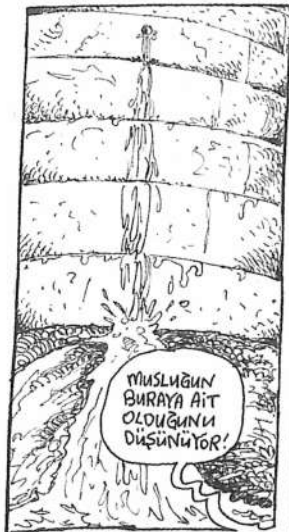
MUSLUK

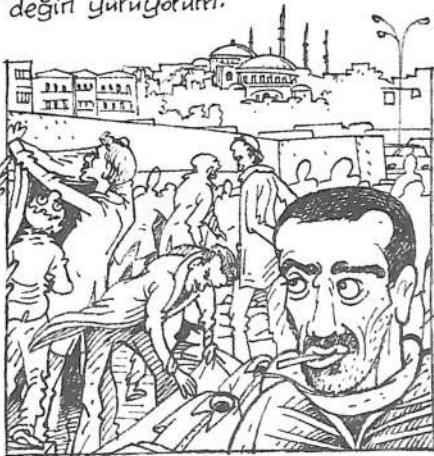

Naşar

Bir baykuşun ki kadar olmasa da, görüş mesafem kuvvetlidir.. Lâkin, yirte de bir iş, bir boşluk, herüz kapılmamış bir köşe bulabilmiş değilim şu İstanbul'da..

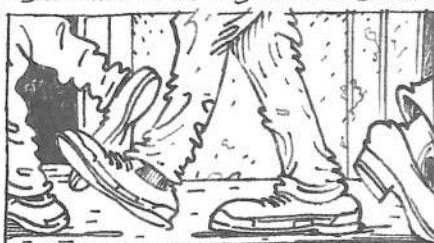
Geceleri Zeyrek'te, hemşerilerimin kaldığı bir bekâr evinde geçiriyordum.. Sabahları da Unkapanı, Kapalıçarşı, Tahtakale istikametinde Eminönü'ne değiri yürüyordum.

Burada.. LANET OLSUN; her seferinde tam da burada ayaklarım beni YERALTI GARŞISI'na sürüklüyor!

Biliyorum, bu tür alışveriş mekânlarında oyalanmamın bir faydası olmayacak..

Lâkin, ayaklarıma söz dinletemiyorum; özellikle de tam burada, şu vitrinin önü.. de durduruyorlar beni...

Vitrinin bir ucunda beni dikizleyen küçük bir kamera olduğunı bilincindeyim!

Bu kameraya baktığım andan itibaren ise ekranla kurulan irtibatım tamamen kesiliyor.

Aylaklık takviminin yaptıkları eksildikçe sahiden de insanın medenî cesareti artıyormuş. Artık şehrin nezin semtlerinde bulacağımı, her neyi arıyorsam!

KAHRETSİN!.. BENİ SÖYLE BAŞI DİK HALDE GÖSTEREN Bİ EKRAN YOK BU SEMTDE DE.. PLASMA KADRAJCARDAN MAADA, BURDA DA HERŞEY AYNI..

Yine aynı kış: Boşlukta'yım...
Yerçekimsiz bir odada taklalar
atılan su damlacıkları gibi. Ama
artık bir bardağın şeklini al-
mak istiyorum.. ablacığım...

Artık, uzun bir süre vitrinlerin
önünde boy göstereme-yeceğim...

Göz teması kurmaya çalıştığım bir aksim de
olmayacak artık, özel amaçlı kamera-
dan şu ekrana taşınan...

Birgününüz şu anda
önümden geçip gi-
diyorsunuz, bu-
nu bili-
yorum!

Simdi DE
BİR SONRAKİ
HABERİMİZE
Geçiyoruz...

Sonuçta şu camın öte yanında
olmasam da ben, artık milyon-
larca ekrandan yayımları ve
hepimizle göz teması kurabilecek
denli şöhretli bir akisle duru-
yorum karşınızda!..

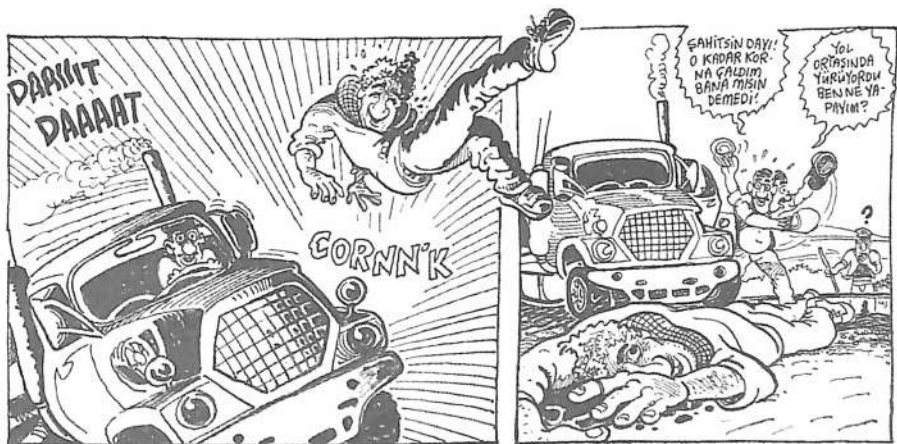

NİSANTASI'NDA BİR KADININ
YARALANMASINA SEBEBİYET
VEREN KAPKAGGI YAKA-
LANDI SAYIN SEVİRAM...

MİCİR

...Ve "Parmağa ip bağlamak" yapılması gerekli bir işi unutmamak için başvuruları en eski yöntemdir... öyle, kimse ne Post-it'i, not defteri falan yoktur ha... ip... yalnızca kısa bir ip bağlanır işareti parmağına...

EH!.. O İŞİ BU-
LUP YAPMAK
SANA DÜŞÜYÖR
ARTIK!..

BİLİYORSUN, PAR-
MAKTAKİ İPİ GÖZ-
MEDEN DEFNEDEME-
YİZ... İPİ GÖZMEK
İÇİNDE O İŞİN İFA
OLMASI GERE-
KİYÖR!..

A!!
O!!

İŞ
NEDİR?

BİLMİYÖRÜM!..
SEN BALACAK-
SIN ARTIK!..

BEN NASIL
BULURUM
ARKADAŞ?..
BENDEN BU
KADAR!

İKİ GÜN NE-
ZARETTE
YATTIM!..

BEN VAZİFEMİ
YAPTIM!..

İFADEMİ
VERDİM!

SAHİTLE-
RİM VAR!

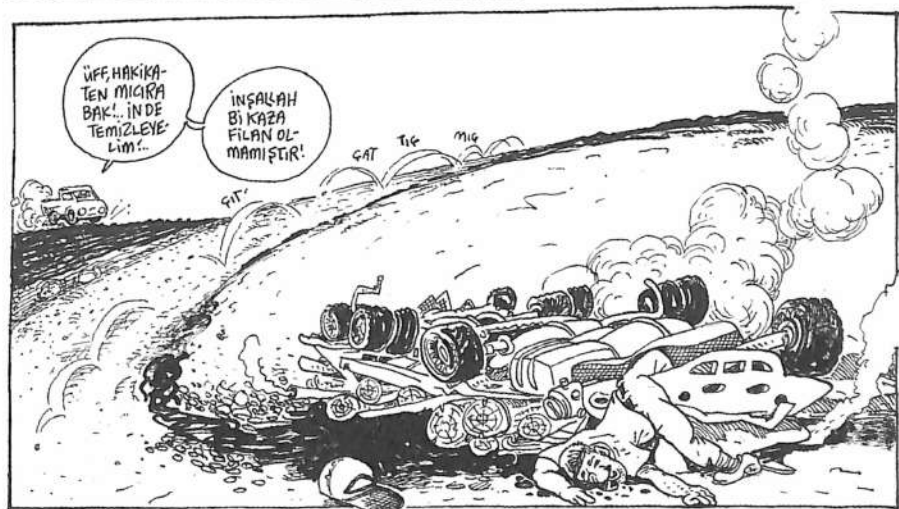
KUSUR BEN-
DE DEĞİL
İŞTE!..

DAHA NE
YAPAYIM?

TOR
TOR
TOR

ÜHÜ-ÜHÜ...
ÜHÜÜ...

İMAM SENİ
İSTİYÖR
YENGEE!

Karpuz

Biraz sonra, Başkanımız kulağıma eğilerek onların da bana bir hediye vermek istediklerini söyledi...

İşte ne olduysa o anda oldu: Bana hediye etmek istedikleri şeyi görünce müthiş bir acı duydu...

Kendimi kaybetmiştim; Heyet'in başkanına nasıl giriştiğimi hatırlamıyorum bile...

Birşeyi iyi hatırlıyorum ama:

"O da, korkuyla bana bakan diğer adamın hediyeye etmek üzere elinde taşıdığı şeye karşı, benim ziyadesiyle duyduğum korkuydu."

Caket

VAY CANINA!!
BU BENİM
CEKETİM!!!

Zihnimdeki bulut-
lanma beni anı-
den geçmiş
zamana
götürdü

on sene evvelim Fransa'da
evimdeyim...

Giyilmiş bazı kıyafetler..

bu beyaz ceketle birlikte

bir kutuya konuluyor..

"ve Türkiye'de, göçmen
kamplarında kalan Kürt-
ler için düzenlenen yar-
dım kampanyalarının bir
parçası oluyor.."

"luyor.." "YOR!!" "Yor!

HA!! NERDESİN?
NEREVE KAYBOL-
DUN?..

HEY! BURADAN GEÇEN BEYAZ CEKET-
Lİ BİR ADAM GÖRDÜNÜZ MÜ?

NA DİYİM!
EZ TİRKİ
Nİ ZANIM!

Yeriden Fransa'da, gazete-
deki görevimin başındayım.
Bugünlerde o ceket giy-
diğim zamanlar...

"kendimi tuhaf bir şekilde hisse-
rek yolumu birdenbire manken /
adımlarıyla katetmeye başlıyorum!
Tek parçadan ibaret bu //
kreasyonlu, uzaklardaki göçmen
kamplarından, iltica bürolarından,
vize kuyruklarından ya da kaçak
göçmen gemilerinden seyreden-
leri hayal ederken... İşte!..
onların arasında bu ceket asıl
taşınması gereken adama ait
bir çift kızgın göz!

*Belediyeye ait çamaşırcıhaneler, zorunlu göğle gelenlere Diyarbakır Varoşlarında hizmet vermektedir.

Spiral

Hakkâri'deki en yüksek bölgede yer alan Geverok köyüne, bir ay arayla ikinci defadır gidiyoruz..

Ben ve eşim!.. İkimiz de sınır tanımayan doktorlar ekibindeniz...

Ben psikiyatri uzmanıyım, eşim de jinekolog!.. Bugüne kadar ortaklaşa ilgilendiğimiz hiçbir vaka, bizi buradaki köylüler kadar çok zorlamamıştı...

İyi misin?

KADININ HALİNİ GÖZÜMÜN ÖNÜNE GETİRMEYE ÇALIŞIYORUM...

Eşim, bölgedeki kadınlara uygulanan doğum-kontrol programının bir parçası.. ancak benim burada ne ara-
dığımla ilgili bir cevabım halen yok! Tabii eğer, bura-
daki kadınlara spiral takıldığında, bunun bir çeşit
dinleme cihazı olmadığına dair telkinlerimi saymaz-

Sak...

SİRALIN MAKSADıyla İLGİLİ
HERŞEYİ-TÜM AYRINTILARIY-
LA ANLAYAMADIK-
MI?

ANLATTIK VE KADIN-
LAR DA ANLADILAR..
ANCAK, ERKEKLER?

BAK HAYATIM; BİRGÖK ŞEYİ AN-
LAYABİLMENİN ÖTESİNE GEÇMEK
İÇİN BAZEN SADECE BURALI
OLMAK YETEBİLİYOR...

NEDEN BU MESELENİN
SİYASİ YANI BU KA-
DAR İLGİLENDİRİYOR
SENİ?..

BURADAKİ SİYASİ HAVA, BELLİ BİR YAŞA
GELMİŞ HERKESTEKİ
ŞÜPHE BULUTLANMA
SINI ARTIRIYOR.. VE
BUNUN SONUÇU OLA-
RAK DA...

SONUÇ KİSMİ
KALSIN.. BİR AZ-
DAN GÖRE-
CEĞİZ
NASILSA!

Oraya varır varmaz ilk işimiz, kocasından
gördüğü baskı nedeniyle spirali çıkar-
mak için kendini yaralayan kadın
hakkında malumat edinmek oldu!

Derhal
o eve
gidildi!

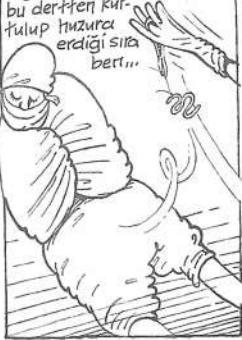
“ve yaralı kadına ilk
müdahale yapıldı!”

“sonra, içinde taşı-
dığı teli bir doğum-
kontrol yöntemi
saymaktan
ziyade..”

"hâlâ onun bir dinleme cihazı
olduğu şüphesini taşıyan
diğerleri" hepsi birer-ikişer
bu dertten kur-
tulup tızuca
erdiği sıra
bert...

SELAM
ALEY-
KÜM!

"bert, karısını
yaraladığına
yol açan kocayı
sonunda bulmuştum!"

NE OZ. BİZİ
HATIRLAMADINIZ-
MI YOKSA?

!!!

VAY BENİM İKİ GÖZÜM!!!
TAM ZAMANINDA GELDİNİZ HA!
BİZİ BU DERTTEN KURTARDIĞI-
NIZ İÇİN ALLAH SİZDEN RAZI
OLSUN-ALLAH KAZA-BELA
VERMESİN!

AMA?

İHH...
İHHİİ...

'Dert' dedikleri şey?..
onu bizzat eşim, kendi
elleriyle taktı mı? eşleri-
ne?..

"VÜÜÜ.. ALLAH NE
MURADIN VARSA VERSİN
VÜÜÜ.."

ADAM, NE MURADIM
VARSA VERMESİNİ
İSTEDİ ALLAHTAN!..

KARISI DA AYNI ŞEYİ
BENİM İÇİN İSTEDİ!..

Çocuk istemediğimiz için eşimin taktırdığı
spiral, birden-aynı anda geliveriyor ikimizin
de aklına!..

AAA?..

AAA! HA
HA- HA!..

HA. HA. HA!..

BEN BİR KUŞUM.. ♪ ♪
KANATLARININ ALTINDA ÖZEL BİR
CİHAZ TAŞIYAN.. BİR KUŞUM BEEN,
UGTUĞU YERLERİ İNSANLARA
MİŞTULAYAN!.. ♪

Birileri şayet şu
spiral aracılığıy-
la bu anda bizi
dinliyorsa..

ONLARA BURADAN SELAMLARIMI-
ZI YOLLAMAYI BORG BİLİRİZ!..

GSM

Bir kamyon şoförü olan Ferit, cep telefonunu en az canı kadar seveni bir kardeşimizdir!..

MAALESEF..

Birgün onu kaybeder Ferit ve şeker falına bakarak kayıp eşyaların yerini bildiğini iddia eden Abit'e başvurur:

ABİT..

Bilmiyorum DEĞİM!

BANA LOLO YARMA ABİT!

Hakkâri Abit'in bir özelliği vardır: Eger işin ucunda bir uğursuzluk sezdiyse asla konuşmaz!..

Şimdi üç gün sonrasında bi bakalım mı?..

FERİT'TEN BİR HABER YOK MU?..

CEBİ ÇALIYOR AMA AĞAN YOK...

CEBİNİ NE ZAMAN BULDU?

...ve şiddet dolu geçen o arda bi daha dönüyo-luz...

ÜÇ KİLO ŞEKER YEN!

ÜÇ KİLO..

...kafası kanılar içinde; gere kapak-
ları berduş Abit..

SENİ HATIRLAMİYOR
BİLE.. NİYE KAFASINA
VURUYORSUN BOYU DEV-
RİLESİCE.. NE İSTEDİN
ALKAHIN GARİBANIN-
DAN, ŞERREFSİZ..

ONA ÜÇ KİLO ŞE-
KER ALDIM YİNE
DE SÖYLEMEDİ
TELEFONUN
YERİNİ!

BELKİ BİLMİYOR,
BELKİ İŞİN UCUN-
DA Bİ BOKLUK
VAR..

ÇOK KONUŞTUN!

Kafasıyla yedi-
ği darbelerden
sonra bir hafıza
kaybı olmuş-
tur Abit'ta..

ABİT?..
TANIMADI
KIZ BİZİ..

FERİT SE-
REFSİZİ GEL-
SİN ESERİNİ
SEYRETSİN!

BEN ABİT'İ OLAY
MAHALİNE GÖTÜRÜ-
YORUM, SEN CEBİ
Bİ SAAT SONRA
GALDİR...

TAMAM!

CEBİN SESİ
BU GARIBANA
Bİ ŞEYLER
HATIRLATIR
BELKİ!..

BAK ABİT!..
TANIDIN MI
FERİT'İN
CEBİNİ?..

BAK GALİYÖR
BAK!.. BURAYA
BAK ABİT, BOŞ-
VER ŞİMDİ
ORAYI!..

DARULU
DİRLULU!

TANIDIM TANİ-
DIM FERİT'İN
CEBİ O, PEKİ
KAZA NE ZA-
MAN OLDU?

ALO!.. TAMAMDIR
NUSRET İŞE YARA-
DI, HADI KAPAT
FAZLA KONTUR
GİTMEŞİN...

BEN ABİT'A
KAZAYI AN-
LATAÇAM!

Şimdi de üç
saat evveline
dönüyoruz!

Ferit, şoför
mahalinde
cebiyle ko-
ruşurken!..

AA...

ALO!
ALOO!

Semdinli KırSali

İki serie evvel... Konser vermek için İstanbul'a gelen Civan Haco, Abdi İpekçi Spor Salonu'nda...

Ancak, Civan'ın anlam veremediği birşey var o mekânda: Seyircilerin tuttuğu ışıklı nesneler?

ÇAKMAK DESEM
DEĞİL GÜNKÜ...

SEYİRCİLER KUL-
LANDIĞI İĞİN
ÖNCEKİ KON-
SERLERİM-
DEN BİLİRİM
ONUN IŞIGINI!
.... ÖYLEYSE
BU NE?..

Evet... Adef olduğu üzere konserlerde yakılan çakmak ceplerde saklı dururken, parıl parıl ışıklar sağı bu şey nedir gerçekten de?..

En iyisi geçmişe dönelim: 20 sene evvelinin Hakkârisi'nde Latin harflerini öğretmeye çalıştığım Menaf ağabeyi anarak başlayalım hikâyeye... Geçen seneier boyunca Hakkâri yada İstanbul'da görüştüğümüz zamanlarda onu küçük imtihanlara tabi tutardım...

OKU ABECİM:

K...
L...
M...

KELE...ME...

OKUYABİLİR
MİSİN MENAF
ABECİĞİM?

K...L...M...

HAYIR, OLMADI
ABECİM...

Halen okumayı
sökelediğini gördük
ge üzülürdüm.

Cep telefonu aldığı
duyduğum zaman şa-
şırmıştım: Okuması,
yazması olmayan
adam nasıl kulla-
nır diye...

Daha şaşırtıcı olan satıneye işe Diyar-
bakır'da rastladım: Yoksul görünümü
bir kadın, parkta koşmaktan yoru-
lan çocuğurla bir parça kuru ekmek
veriyor ve akabinde elini tekrar çar-
tayı atıyor...

Lakin, Menaf o alete kavu-
şur kavuşmaz grameri
sökmüş, başparmağını bir
fazla hızıyla kullanarak
barın SMS atmaya
başlamıştı bile...

KARGO İLE BAL YOL...LU...MORUM... YEKİP
BENİ HA...TIR...LARSIN... SE...LAM...LAR...

"Şimdi ekmeğe katık olabilecek birşey çıkarır!" derken beri... Kadın çantasından bir cep telefonu çıkarıyor ve çocuğuna doğru tutuyor...

Son model optik sistemlerle donatılmış kamerası olanlarındaki hem de...

Evet!!! Buydu işte Cüvânı Hacı'nın karanlıkta seçemediği o ışıklı nesnenin adı: Cep telefonu!.. Kürtlerin, büyük önem affederek yanlarındaki hiç ayırmadığı bu cihazla aralarında kurulan bağı sorgulamaya başlamıştım.

Bu korkuyu bir meseleymiş gibi ortaya attığım sohbet anlarından birinde Vanlı bir ağabeyimiz ilginç teşhisleri sürüverdi öne:

KÜRTLERİN İĞAĞDÜLERİNİ, BU CİHAZA DUYULAN İHTİYAG BAZINDA GÖRMEZDEN GELEMEYİZ..

"Nası yani?" demeye kalmadan devam etti... Uzun seneler evvel, Kasaplar Deresi Katliamı'ndan şansı eseri kâğırak kurtulmuş bir akrabası varmış bu ağabeyimizin, adam sürekli şu sözleri sarfediyormuş:

KEŞKE.. KEŞKE ŞU YAPTIKLARINI GÖZLER ÖNÜNE SEREBİLECEĞİM Bİ CİHAZ OLSAYDI ELİMDE..

Bugün, Şemdinli'de yaşananların yine Şemdinlililer tarafından gözler önüne serilmesiyle o adamın dileği gerçekleşmiş gibi görünüyor:

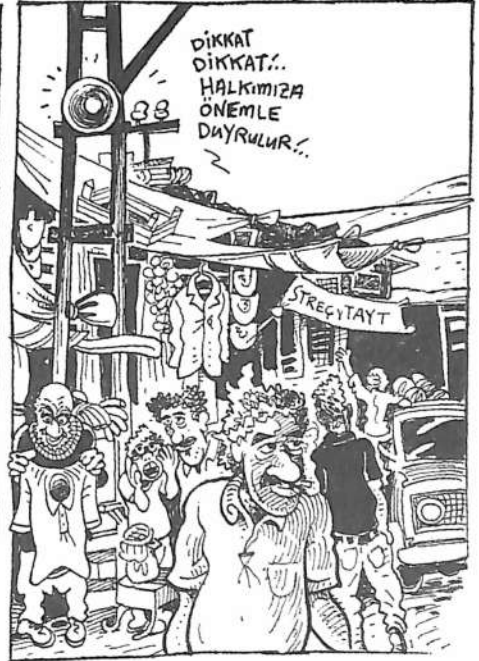

Bir kürt ile ortun cep telefonu arasında kurduğun bağı niçin sorgulamamam gerektiğini artık anladım!

Çünkü, davası mazlumiyet içeren herhangi bir Kürt kardeşimizin elinde tuttuğu bu tuhaf nesnenin çoğu zaman bende ateşli silahlardan daha etkili çağrışımlar uyandırdığını kabul ediyordum!

Plonjon

Sen gel onca yıl herkese kan
ver ve bi gün kana ihtiyacın
olduğunda...

Hemşerilerinin vefasızlığı yüzün-
den öteki taraf a doğru güzel
bi plonjon yap!.. Bumudur dün-
yanın adaleti ülen?..

Siren Şarkısı

Geçen günlerde; yarı Kasım ayının ikinci cumasının sabahında ben, Beşiktaş Balık Pazarı civarında dolaşıyordum:

Merkezdeki kitapçının önüne geldiğimde tel raflara dizili günlük gazetelerden birisine takıldım:

Gazetedeki haber ve fotoğraf çok etkileyiciydi gerçekleri...

Fotoğraf, Güneydoğu'da çekilmiş; aile namusunu kurtarmak adına erkek kardeşleri tarafından tutulan genç bir kadının ölümüyle cebelleştiği anı gösteriyor!..

Bu kadar değil; fotoğraf, Kadına yönelmesi kuvvetle muhtemel olan ikinci cinayet girişimini önlemek adına, yoğun bakırm odasında nöbet tutan iki polisi de kadraja alarak bizim daha acı ve dehşetli olan diğer gerçekimize işaret ediyor:

Gerçek hayatıdaki hislerini ve hareketlerini, hayallerimizde bile değiştiremediğimiz- maskesiz bir arkadaşımız daha var aramızda; alkışını hası onuru oluyor...

Şimdi bir vazife düşüyorsa bize eğer; o da bu hayatın ses bantını bir yerlerden bulup ele geçirmek!

İşte... Siren Şarkısı ve bizi büyüleyen hissin ayrıntısı... Adamlar, kadınlar ve çocuklar; herkes birden yine hazrola geçmiş gibi geliyor bana... Hepimizin bu hareketsizliğe biraz ihtiyacı yok mu?

Belgesel

Hiç kardeşim yok ama pek de yalınız sayılmam; annem var çünkü yanımda... Bu küçük evi paylaşır ve akşamları birlikte belgesel seyfederiz...

ŞU GÖZÜKÖRÖLMAYASICA BELGESELCİLER NİNE KAMERAYI Bİ KENARA FIRLATIP MÜDAHALE ETMİYÖRLAR...

ANNEE...

AMA OĞLUM YİNE AYNI ŞEY OLACAK, YİNE BENİM YÜREĞİM BURKULACAK!

YAYRA ANTILOP HENÜZ HİGBİRŞEYİN FARKINDA DEĞİLDİR...

ANNESİNİN YANINDAN AYRILMANIN CEZASINI BİRAZ SONRA TALİHSİZ BİR ŞEKİLDE ÖDEYECEK...

ASLAN, ÖNCE AVININ GİRLAĞINI PARÇALIYOR...

AY
AYY
AYYY...

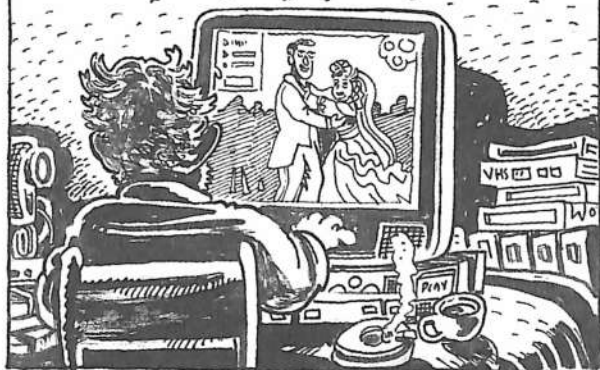
ANNE SÜS GÖZÜNÜ SEVEYİM YİNE BAŞLAMA...

YA ODANA GİT, YADA İĞ GEÇİRME-DEN SEYRET...

AYAY... ZAVALLI YAYRUCAK NE HALE GELDİİİ...

TAMAM ANNE, SEN KAZANDIN, BEN GİDİYORUM ODAMA...

İşte benim odamı.. küçük çaplı bir stüdyoda diye-
bilirsiniz buraya...

Düğün ilerledikçe ben kamerayla bütünleşirim; artık tüm duygularım onun hükmü altındadır... İşte o an bu cümleyi tekrarlarım kendime:

Hiçbir kötü ışık, hiçbir öfkeli ses ayarlamaz artık beni... hiçbir tektid sözü, hiçbir isyan figürü...

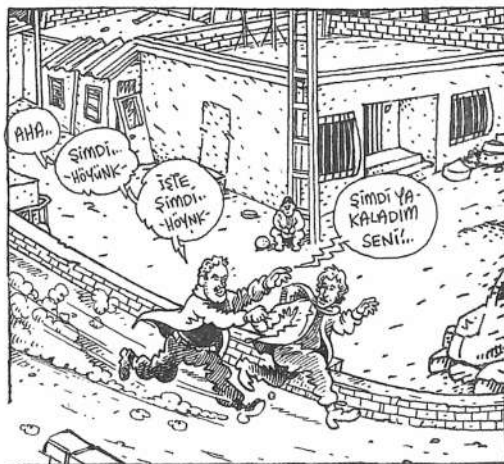

Kaş

ŞİMDİ KONUŞ BAKAYIM-KİM-
SİN, NECİSİN... NEDİR BU
ESRARENGİZ POZLAR, HA?..

ABE...

KONUŞ ULEEN!!!

CROMB

AHHG..

AHA?

BAK!..

SÖYLEMİŞTİM SANA
ABECİM; BU KAĞIT
BOŞ DEĞİLDİR DİYE!

Girkin Kral

Kontrol Noktası

Niye sorduğumu gayet iyi biliyorsunuz aslında... Bu bölgedeki herkes, devletten 'yıpranma payı' adı altında bir hazine yardımı almalı kanaatimce...

(İşte yine el-lerimde..)

o kimlikler!..

"Aynı rüyayı görüyorum.."

Bu bölgeye doğru hızla yaklaşan bir ay var?..

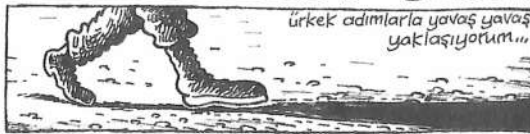

Günlerimizin süresi azalacak!

Zaman daha hızlı akmaya başladı...

Bir hayalet gibi getir aynı noktada duruyor... Ne yapacağım?..

Ürkek adımlarla yavaş yavaş yaklaşıyorum...

İçeri girdiğimde gördüğüm manzarayı kimlikteki Halle-riyle mukayese etmeye mecalim kalmıyor artık!

Tüylerim diken diken olmuş ve tere batmış halde uyarıyorum yine... YOK ARTIK-BENİM BU MESELEYİ HALLETMEM GEREK!

Durumumu, aynı zamanda tabip olan komutanlarımdan birine izah ediyorum:

HAVA DEĞİŞİMİ İYİ OLABİLİR... SENİ BİR SÜRELİĞİNE BÖLGENİN DAHA SAKİN BİR KISMINA YOLLAYALIM MI?

Daha sakın oları kısımda yım: Elazığ ile Malatya karayolu... Buradaki kontrollerini daha az ve keyfi olduğu bir gerçek...

Üstelik daha eğlenceli...

KOMUTANIM BAKIN GÖÇÜKLAR DA KİMLİK GÖSTERİYOR!

GÖÇÜKLAR MI?

Ah evet... Bu bana çok iyi gelecek...

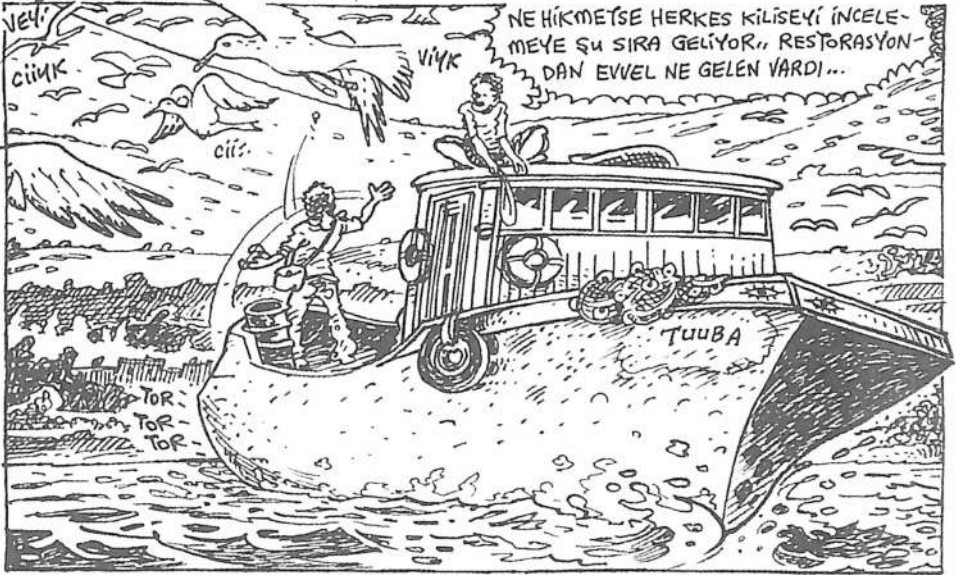
Bu geçerkenin içindeki masumiyete fazlasıyla ihtiyacım var.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ NÜFUS CUZDAN

Bu cüzdana 15 yaşından önce fotoğraf yapıştırılmaz

Tamirat

ŞURAYA BAKIN, ŞU TAŞ
SÜSLEMELERE, HİKÂYE
ANLATAN KABARTMA-
LARA ...

"ONARMAK YE-
RİNE HERŞEY
SIFIRDAN YAPIL-
MIŞÇASINA GÜZEL
OLMUŞ DERİM
BEN BU İŞE!"

HELE DAHA
Bİ DUR...

NE DURUCAM YA! ÇIKARSA-
NA AĞZINDAKİ BAKLAYI SEN!
NEDİR BURANIN 'DAHA'SI
OLAN ŞEY?..

Güdelim
O ZAMAN!

PATİKAYI DOLAŞIP ADA-
NIN BURNUNA TIRMA-
NACAĞIZ...

NE DURUYORSUNUZ?
HADI!

AMA...

Zuğasıy üyes

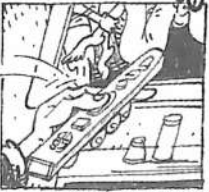

Sürünüp bükülmekten elastikiyet kazanan bir kadını yer-
den kaldırırlarken aklıma dev bir piron yılanını köylerine
götüren Afrikalı kabile
savaşçıları ge- liyor...

Taksege

Marisa-Akhisar'dan İstanbul'a yeni gelmişim;
Burada bir luntapark açılıyor dediler, belki iş çıkar
umuduyla başvuru kuyruğunda dahil oldum...
Oranla da ilk defa orda karşılaştık!

Tuhafmiş
gerçekten de...
Hayır, ikimizin de
adını aynı oluşunu
kastedmiyorum,
tuhaf olan, oranın
hal ve davranışla-
rıydı...

SALANMAYIN... HADI
SIRADAKİ GELSİN!!

Sıra bana geldiği zamanı, onlara Akhisarspor'daki tecrübemi
anlattım ve lırapark kalecisi olarak hemencecile işe alını-
dım. Ertesi Sabah, dahta lırapark açılmadan kaleye geç-
miştim... Isırıtma hareketleri yaparken bir ses duydum; bazen
öyle olur, çekilen şutun sesini duyarım ve kurtarıyorum...
Bu defa da
öyle oldu:

Dönüp baktım;
Bu, adaşım olanı o ar-
Kadaşmış meğer...

Bu defa elini uzatırdı; tokalaştık
fabri... Dönmedolaba teknisyen olarak
işe başlamış...

o andan itibaren iyi arkadaş olduk...
öğle aralarını birlikte, şeyler alıştı-
rarak geçirmeye başlamıştık...
Lâkirt anlatırdı hep bendim; o ise
sadece dırtlıyordu:

BİRİZ KENDİNDEN
BAHSET; NE BİLİYİM
GEÇMİŞİNİ FİLAN
ANLAT...

GEÇMİŞ?..

HEV!!! DUR Bİ DAKİKA, BAK
ANLATMAK ZORUNDA
DİLSİN... DUR..

TAMAM BİRADER, BEN-
CE Bİ DAHA GÖRÜŞME-
YELİM BİZ...

Birgün, mesaim sırasında; topun fileleri havalandırdığı bir an...

o'nun bakışlarıyla karşılaştım:

Daha evvel dönmedolaba hiç birmemiştim;
beni, bunun için mi çağırmıştı yanına?..

Sürekli bir başdörmesi halinde; öyle ne kadar dördük hatırlamıyorum...

O sırada hatırladığım tek şey: Polisin uyarı dolu megafon seslerini, birtakım siren sesleriyle birlikte duymuş olduğumdu...

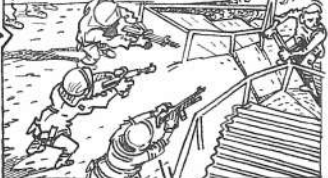
Yukarı doğru çıkarken, sanki bir ses kulağıma arkadaşımın örgüt üyesi olduğunu fısıldadı!

Dönmedolap tekrar yukarı çıkarken, silahlar konuşmaya başlamıştı artık...

DAN! DAN!!
DAN

Aşağı doğru inerken, gözlerim kapalı olduğu halde arkadaşımı köşeye sıkıştırdıklarını anlamıştım:

Doğulu arkadaşımın bahsini ettiği; gizin aydınlanıp göze görüneceği o noktaya erişmeyi bekliyordum...

Lâkin bunun için çok yükseğe çıkmak gerekiyordu... Çok yükseğe... Çok yükse...

HUZUR

Ama kardeşim bizim orada da "hiçbir şey çok zor değildir" diyen öyle kudretli hocalar, öyle ilginç mollalar vardır ki...

O sırada iğde; hocasını yanından başka dertleri mustarib bir adam:

YARIM KİLO KATR-TIRNAGINI SİRKEYLE HAŞLA VE SUMAK KAT! YATMADAN EVVEL BULAMAĞ HALINE GETİR VE YE...

ALTINLARI DÜŞÜNEREK
KAFANI YASTIĞA KOYARSA
DÜŞÜNDE ONLARI BIRAK-
TIGIN YERİ KESİN
GÖRÜRSÜN...

Adam, bulamacı güç de olsa elde
eder ve onu midesiyle indirir...artık
uyku zamanı!..

Düşlerine girer! yüze
aşır oları genç adam
ise başka bir bulamacı
yemiştir. Artık, kızın
kimliğini öğreneceği
yoiculuğa hazırdır.

Ve işte,
o an!..

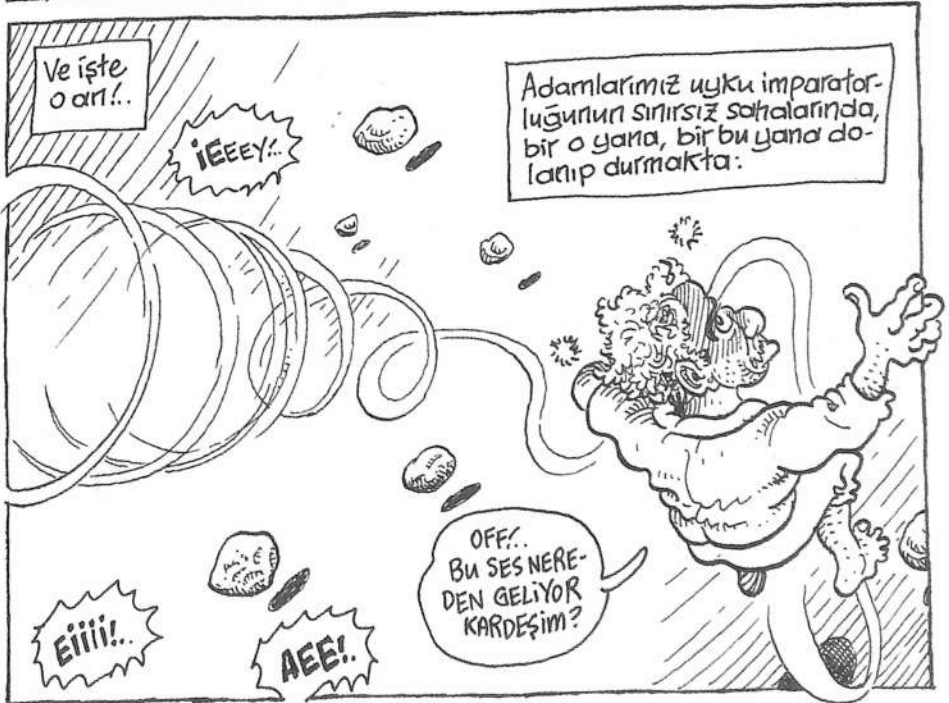
İEEY!..

Adamlarımız uyku imparator-
luğunun sınırsız sahalarında,
bir o yana, bir bu yana do-
lanıp durmakta:

Eiiii!..

AEE!..

OFF!..
BU SES NERE-
DEN GELİYOR
KARDEŞİM?

Birden!.. Kucağında göcukla bir
adam çıkar kalfısına adanmı-
mızır:

Bela çocuğu başından savdığı artı uyarır!..

Hocaya bir sefer daha yapmadanı ewel iyice düşünür adamlarımız!..

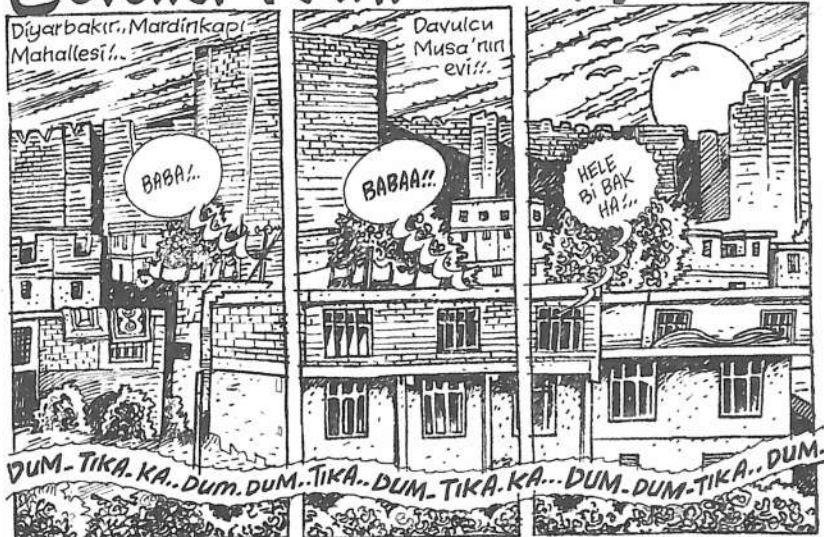
Artık gayet iyi bildikleri bir gerçek vardır ve o gerçek ofada, iki-üç adımı öte-lerinde durmaktadır:

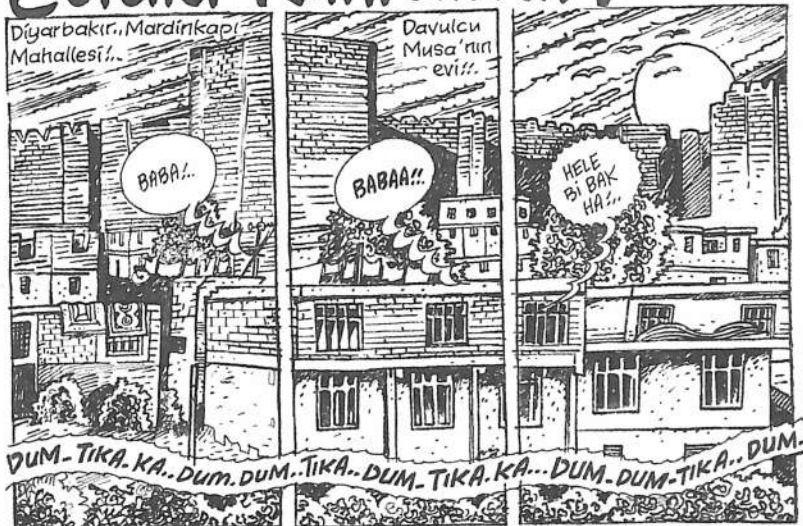
Kendilerini başverip asil huzur bulması gereken varlık içiri dua ederler!..

Zoraki Karıman

Zoraki Kanroman

Yolcu

İstanbul'a, oğlumu ve ailesini ziyaret etmek üzere Diyarbakır'dan geldim... Lâkin burada gördüklerimi ayar edememe gibi bir sorunun var...

Beynim, focus problemi yaşayan optik bir makine gibi; bir türlü dik-katimi toparlayamıyorum...

NE YAPIYORSUN ORDA?..

(Oğlum, gelirim ve torunum... Bir aydan beridir çözebilmiş değilim; yüzlerindeki ifade nasıldır?.. Alaylı mı, yoksa endişeli mi?.. Ya da bunlar, benim tanımadığım başka birilerinin şakreleri mi?..)

„Söz vermiştim; oğlumu ve ailesini huzurlu bulursam
bir dilenciye yüklüce sadaka vereceğim diye...
Şimdi bunu ifa etmem gerek!..

EE? Nerede?

YOK MU BURALARDA Bİ TANE?

“AH.. İŞTE ORADASIRI!..”

“Föyle
sessizce gelip 10 TL bırak...”

BAKARMISINIZ BANA.. PA-
RANIZI DÜŞÜRDÜNÜZ!..

ŞŞ N'API-
YORSUN BIRAK
ONU YERİNE
GABUK...

“PARANIZ DİYORUM,
ONU GÖP POŞETİNİN
ORDA DÜŞÜRDÜNÜZ

Göp
Poşeti
mi...

Hayasız Mikāye

Birazdan... bu kapalı
ortamın oksijeni git-
gide azalacak...

sonraki yıllarla birlikte bölgede başlangıçta kontroller-aramalar... artık bırakın bir çocuğu; bir sineğin bile bagajına girmesine müsaade etmezler...

Peki bu niçin gereklidir? Yani; Yase-min DALIKUÇ gibi ciğerin dayanma noktasını sualtında aramak varken niçin bir arabanın bagajı?..

Bu sadece oralılarda görülen bir alışkanlık mıdır yoksa?.. Cevabı, iki hafta evvel Avrupa'da durdurulmaları da arıyorcağız...

Kasada saklanan dört kaçak göğmenden
üçü havasızlık sonucu ölmüş, biri son arı-
da kurtulmuştur...

Günlerce kaldığı hava-
sız ortamda olduğu gi-
bi, şimdi de aynı rüyayı
hastaletide görür gö-
rmeli...

...yaşamını borçlu olduğu; onu havasızlık karşısında dirençli kılan göçüklüğünü o bagaj yolculuklarından birindedir yine...

Artık sakınleştığı öte sürülen
Ora'da bugüri bir çocuk çıkıp da
o tehlikeli bagaj yolculuğu ge-
leneğini canlandırmak isteye-
bilir mi?..

Aman ka?.. Gözü-
müz kamyon
kasalarında...

Kasatya Indam

BAGAJDA
SÍKERE

BIKERE
ABE!!!

DE
GET
ULEN!

...kulağınız
bagajlarda
olsun...

Kaç para kaç

Bir köçek yere atılan bahşişleri almak istiyorsa eğer; geleceğe göre bunu elleriyle değil ağızla yapması makbuldür...

Raksederken bir yandan da yere doğru zarıfçe kıvrılıp o bahşışı bir hamlede ağızla kapmak her köçegin hayal ettiği...

ancak, etkil olmayanların girişmeye çekindikleri bir harekettir... Tıpkı Haluk'a vekaleten rakseden bu köçegin çekindiği gibi...

Düğün bitmiş, herkes verdiği sözde durmuş, yere saçılan bahşişlere kimse et vurmamıştır...

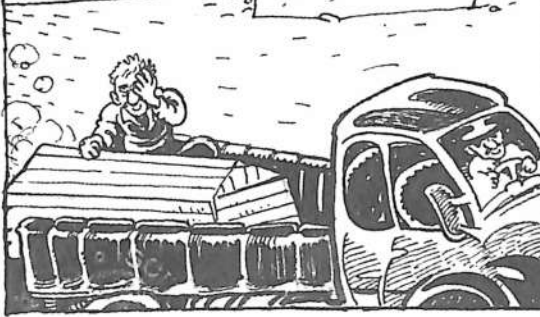

Ertesi ya da bir sonraki gün Köçek Haluk gelecek, birer birer gagalayacak onları...

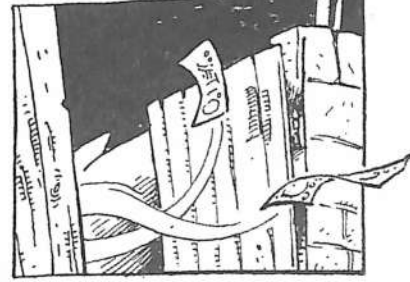
Üç gün geçer, beş gün geçer... ne gelen var ne gider... Paralar düğün evinin avlusunda durur ve halen gagalanmayı beklemektedir...

Altıncı gün!... Köpek Haluk'u ahşap bir kutuya koyup evden çıkarırlar: Hastalığa yerilmiştir...

Sonraki günlerde ise evin avlusunda beklemekten usanan bahşişler, rüzgarın da yardımıyla birer birer sokağa atar kendilerini:

Devlucu ile tay köpek, kendilerine gıcık verici sesine yollara uğuşan bahşişlerini eli-kolu bağlı seyretmekten başka ne yapabilirler ki?...

Bundan sonra artık bir Kastamonulu yolda para bulmayagörsün!...

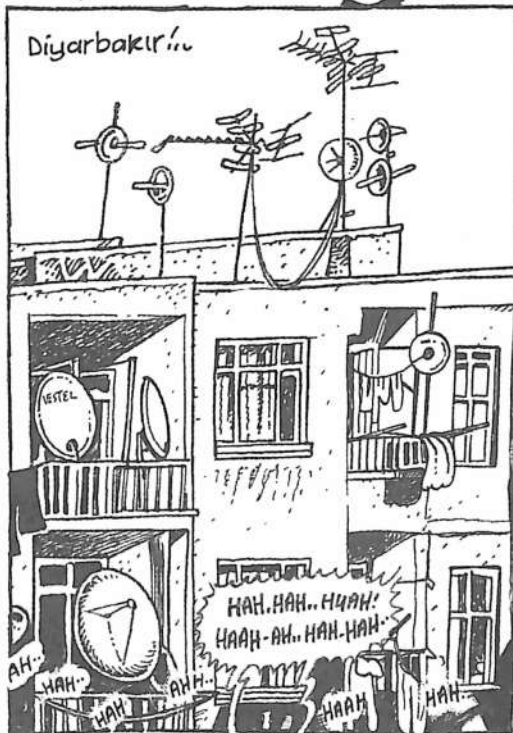
Evet sevgili okurlar... Bugün dünya üzerinde bir tek Kastamonulular yolda buldukları paraya dokunmazlar...

Komedyen

Diyarbakır'ın

ULABU:
KENDİSİN-
DEN DAHA
ÇOK BENZE-
MİŞ ABDÜL-
KADİR AKSU-
(YA LA...

“Ümm.. HER İKİ.. BUMBANIN.. TÜRÜ AYNI.. HER
İKİSİ DE.. ÜMM... BEŞ DAKKA ARAYLA.. PATLADI
“LÜTFEN.. SİPEK.. SÜPEKİ... SPEKLASİYON
İSTEMİYORUM.. ÜMM!”

ESHEDÜENLAA...

TAMAM.. EZAN
OKUNUYOR...
ÇAY MOLASI!

HAH. HAH..AAH!
TÜ ALAŞ SENİN
CEZANI
VERME
SİN..
HAH
HAH
HAH
AH!
OFF

AMA GELDİĞİNİZDEN
BAHSEDİCEM BEN
YILMAZ BEY'E...

7 BIZZAT KENDİSİ GELDİ!
DEVİN- AHA İŞTE! GEMİ
KAZASININ KAHRAMANI
OLAN ARKADAŞ!...

“YOLCULARI GÜLMekten
KIRIP GEÇİRDİĞİ İÇİN GEMİ-
NİN İKİYE BÖLÜNEREK BAT-
MASINA YOL AÇAN KAZA-
ZEDE.. İsmi?..

HAŞİN
Boz!

HİKÂYENİZİ ÖĞRENDİM!
YILMAZ BEY EMINİM Kİ
İLGİLENECEK SİZİNLE...

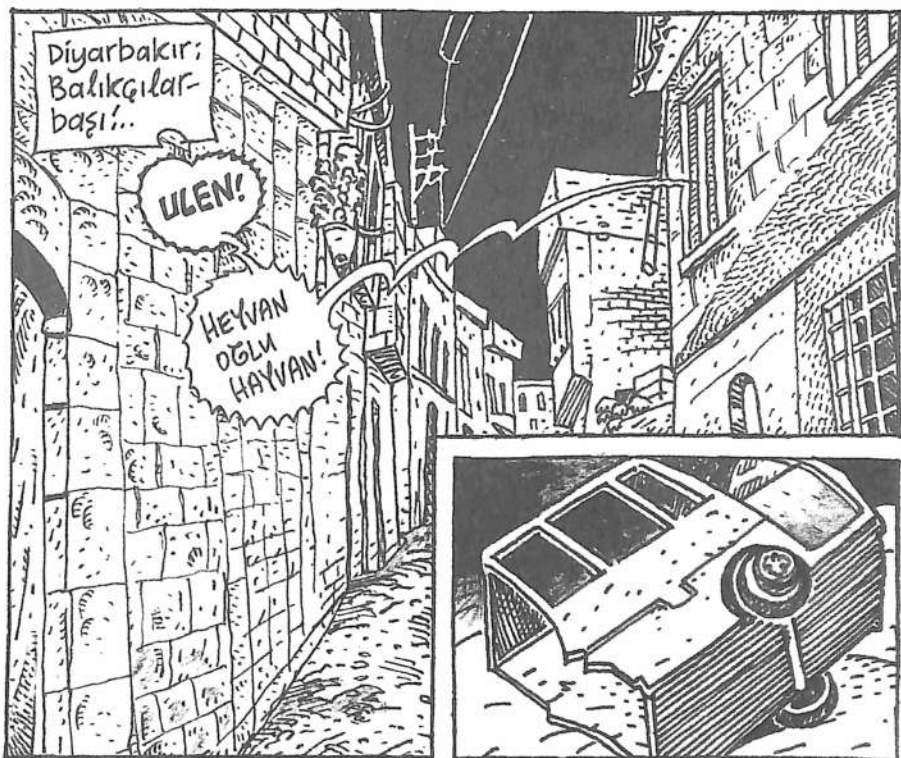
HAŞİM BEY İLGİNÇ BİŞEY VAR
BURADA; GEMİ BATTIKTAN SON-
RA DAHİ TAKLİT VE ŞAKALAR-
YAPMAKTAN GERİ DUR-
MAMISSINIZ...

AHA OĞLUM;
BU DA İNAN-
MIYOR...

YüRRİC

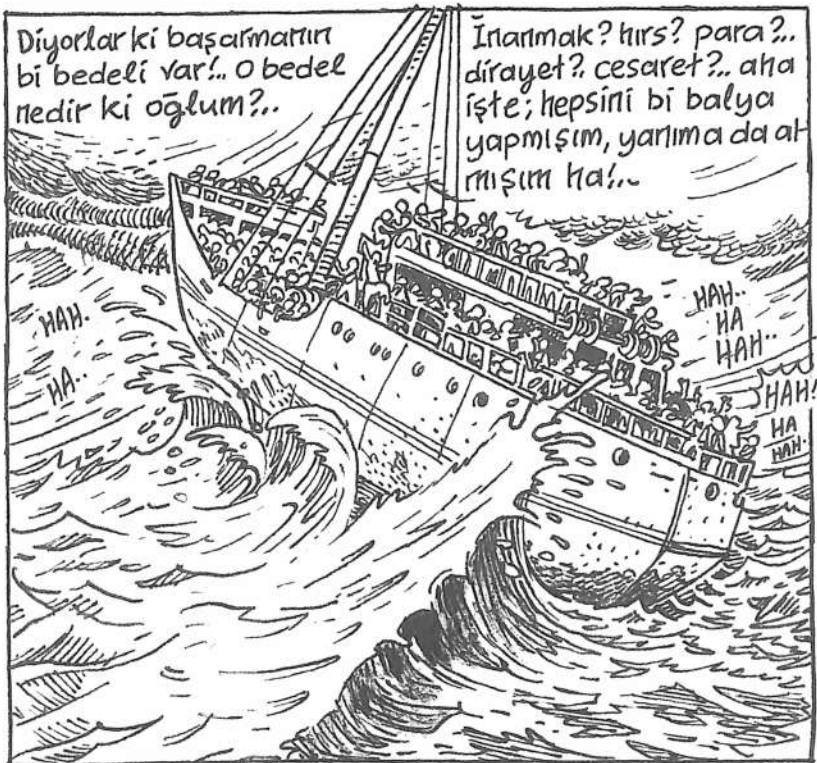
KOMİKLIĞINIZ, ÖNCE GEMİNİN
BATMASINA, SONRA DA DENİZDE-
Kİ YOLCULARI AYIK TUTARAK
KURTULMALARINA SEBEBİ-
YET VERMİS...

OGLIM NE YALAN
SÖYLEYİYİM, BAZEN
BU HİKAYEYE BENİN
DE İNANASIM GEL
miyi HA...

PEKİ ZEKİ MÜREN'DE
BİZİ GÖRECEK
Mİ?..

EAAH..
HAH. HAH!

AHH..
HAH!
HAH!

HİŞŞ GÖZÜM
HELE Bİ BAX;
BAŞKA FILİM
YOKTUR?..

ABECİMİ SEYRET
İŞTE; NE GÜZEL
VİZONTELE!!!

GELİRKEN DE
BUNİ GÖSTERTİNİZ
GİDERKEN DE!!!
İÇİM-DİŞİM VİZON-
TELE OLDİ MLEN!!

?!
...

KAPTAN? YOL-
CULARDAN Bİ-
RİSİ..

DUYDUM..
HELE SEN BANA
ORDAN MİKROFO-
NU ZAT!!!

DEĞERLİ YOLCULAR!!!
OTOBÜSMÜZDE KOMEDYEN
BİR KARDEŞİMİZ OLDUĞU
HABERİNİ ALMIŞ BULU-
NUYORUZ!!

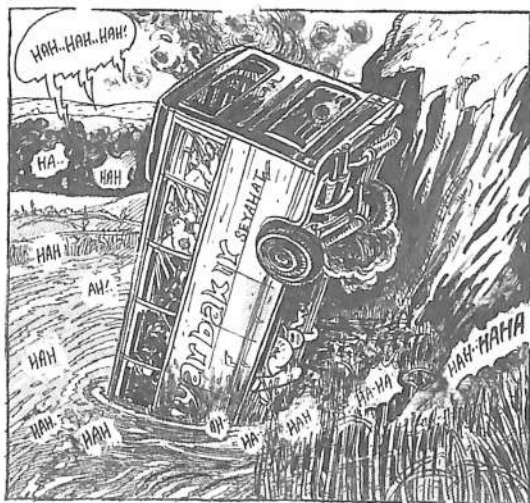
"FİLİM İZLEMİYEN SİZ SAYIN YOLCU-
LARIMIZ İÇİN DİYARBAKIRLI KOMEDİ SANATÇISI
SAYIN HAŞİM BOZ KARDEŞİMİ GÖSTERİ YAPMAK ÜZERE
ŞOFÖR MAHALİNE DAVET ETMEK İSTİYORUM..um..m.."

He-ne heeey.. ez kelef im

xelef im, xelef im.. ♪ hawat e mir...

„Yaralanan yolculardan biri, olay arını şöyle anlattı:

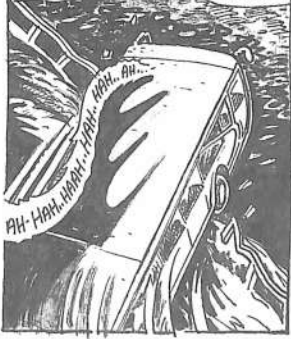
„YOLCULAR HEP AYNI FİLMİN OYNATILMASINA İTİRAZ EDİNCE...

Birdenbire şoförün kahkahalarını
duydum! Tam "EYVAĞ" diye düşü-
nürken otobüsü kontrolden
çıktığını anladım ve ön tarafa
baktım!

Dikiz aynasında, şoförün
Islak gözlerini gördüm:

Biz yuvarlanırken bile, o ka-
tıla katıla gülüyordu ha!..

BU KADAR! GERİSİNİ BİLİYORSUNUZ
İŞTE: ÖLENLER ÖLDÜ, KURTULANLAR
KURTULDU!..

HA!!! AMA Bİ DAKKA!!!
Bİ ARA OTOBÜSÜN
İÇİNDE UYANDIĞIMDA
GÖZLERİME İNANAMAM-
DIĞIM O TUHAF MAN-
ZARAYI HATIRLIYORUM!!

..Güldürücü adam, oto-
büsün içinde yara-
lı ve ayık olanla-
ra telen espiyi yap-
makla meşgul dü!

BAK ŞİMDİ;
BU HALİMLE
BİRİNE MESAJ
YOLASAM
NOLUR?..

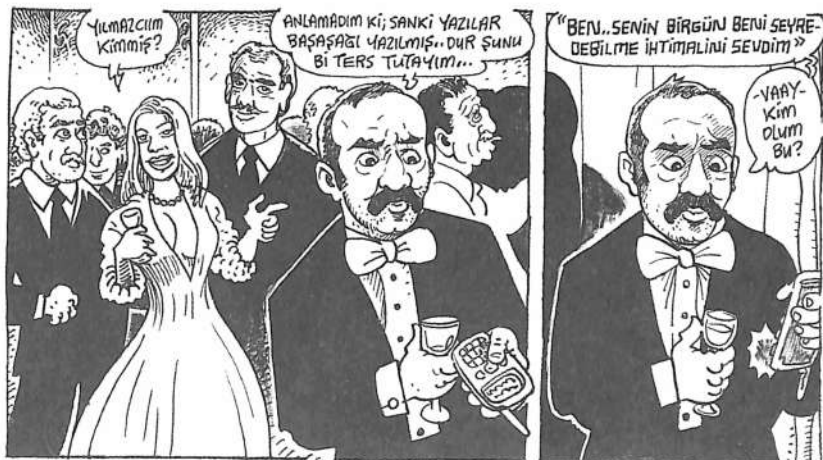

KARŞIDAKİ MESAJI
OKUYABİLMEK
İÇİN TELEFONİ
BAŞAŞAĞI TUTMAK
ZORUNDA KALIR HA!

MESAJ

Biip!

İLETİŞİM 1270

ÇİZGİLER
DİZİSİ

19

ISBN-13: 978-975-05-0546-1

